[illegible] 1929-29

[illegible] 14 ലക്കം 2

SC
Rb:m211, M11 VD.
M23.14.2
180733

Regd: No. M. 916.

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

ருதிரோத்காரிஹூ,

1923—1924.

ஸம்புடம் 14.

பத்ராதிபர்.

கடாதூர்
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்,
பி.ஏ., பி.எல்.

கார்த்திகைமீ.

NOVEMBER.

ஸஞ்சிகை 2.

கார்யதர்சி.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவ
அய்யங்கார், எம். ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 41
2. நீறு. சருக்கை இ. பார்த்தசாரதி. 45
3. ஆபோசனமும், ப்ராணாஹுதியும்.—ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார் 50
4. பூததயை.—புத்தங் கோட்டகம். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர். 53
5. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அவர்களின் லக்ஷணங்களும்.
பண்டிதபூஷணம். சே. நரஸிம்மாசார்யர். 55
6. நீதிச்லோகங்கள்.— ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார். 61
7. குருபரம்பரைகளின் விமர்சம்.—
பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர்.
8. ஸ்ரீபாகவததனிச்லோக-பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசாரியர். 67
9. ஸச்சரித்ரரக்ஷை, தமிழ்மொழிபெயர்ப்புடன்.—
பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர். 1

வர்ஷச்சந்தா ரூ. 3—0—0.] [ஸஞ்சிகை 1 அணா 4.

விசேஷக் குறிப்புக்கள்.

சென்னை ஹிந்துதர்மஸ்தாபந மசோதா-இவ்விஷயமாய்ச் சென்னைகவர்னர் அவர்களை சென்ற அக்டோபர் மீ 10ம் தேதி யன்று மடாலயப்ரதிநிதிகள் வகையறா பேட்டிகண்டதும், அதில் ஸ்ரீமான்ராவ் பஹதூர்-டி. ரங்காசார்யர் ஸ்ரீவானமாமலைமடத்துக்கும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்கும், வேதாந்ததீபிகைபத்ராதிபர் ஸ்ரீமான் N. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் பீஏ பீஎல் ஸ்ரீஅஹோபிலமடத்துக்கும், அப்படியே வேறு சிலர் ஸ்ரீதிருக்குறுங்குடிமடம், ஸ்ரீசங்கராசார்யர் மடம் முதலியவைகளுக்கும் வக்கீல்களாக ஆஜராய் வாதித்ததும், கனம் கவர்னரவர்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாய் ஆலோசித்து முடிவுசெய்வதாக வாக்களித்ததும், வர்த்தமானப்பத்ரிகைகளின் மூலமாய்த் தீபிகை நண்பர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கும். சென்னை கவர்னர் மசோதாவை அங்கீகரித்து விடுவாரானல், அதன்மேல் கனம் பொருந்திய ராஜப்ரதிநிதி (Viceroy) யின் தீர்மானமிருக்கிறது; இம்மசோதாவினல் பீடிக்கப்படுமவர்கள் கடைசியாய் அவரிடம்தான் முறையிடவேண்டும். அவர் இப்போது தேச ஸஞ்சாரம் செய்து வருவதில், சிலதினங்களுக்குமுன் லாகூரில் இவ்விதம் ப்ரஸங்கித்தார். அதாவது, 'இங்கு ஆங்கில ஆதிபத்யமானது மதஸம்பந்தமான கொள்கைகளையும் அநுஷ்டானங்களையும் பாதுகாப்பதென்னும் கருங்கல்போன்ற வலிய அஸ்திவாரத்தின்மேல் நடக்கிறது............................ நான் ராஜப்ரதிநிதியாக விருக்கும்போது ஒருஸமூஹத்தாரை, அதுவும் ஒரு சிறிய ஸமூஹத்தாரை, மற்றவர் ஹிம்ஸிப்பதற்கு நான் ஒத்தாசைபுரிவதென்பதும் இடங்கொடுப்பதென்பதும், விந்தையாயேயிருக்கும். யார்எவ்விதம்நினைத்தாலும், நான் அப்படிச் செய்வதென்பது ஒருக்காலும் நடவாது. மஹாசக்ரவர்த்தியால் நியமிக்கப்படும் எந்த ராஜப்ரதிநிதியும் அப்படிச்செய்ய முடியாதென்பது என் துணிவு'—என்பது. சென்னை மசோதாவிஷயத்தில் இம்மனப்பாங்கை அநுஷ்டித்துக்காட்டுவாராக.

ஆரோக்யமார்க்க ப்ரகாசம் (சரீரயோகம்) - இஃது, ஸ்ரீ காஞ்சியில் 'செங்கல் பட்டுஜில்லா ஆரோக்யமார்க்க ப்ரகாசசங்கம்' என்று ஒன்று ஏற்பட்டு, அச்சங்கத்தார், ஸர்வஜநங்களும் பணச்செலவில்லாமல், இயற்கையான சாஸ்த்ரீய அநுஷ்டானங்களினல் தீராத பிணிகளைத்தீர்க்கும் முறைகளைக்குறித்து வெளியிட்ட புஸ்தகம். இவர்கள் வெளியிடும் இயற்கை வைத்தியமுறைக்கு ப்ராபத்தி வைத்தியமுறை என்றபெயராம். சின்னகாஞ்சீபுரத்தில் ஆரோக்யாலயத்தில் இச்சங்கத்தின் கார்யதர்சி யோகி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸரிடம் இதைப்பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கும். இப்புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் மேல்நாட்டு வைத்யவிசாரத்தின் ஸாராம்சங்களையும் நமது பூர்விக ஆசாரத்தின் ப்ரபாவத்தையும் சேர்த்துவிளக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:— கடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி. ஏ., பி. எல்.

கார்யதர்சி:— ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 14.] ருதிரோத்காரிஸ்ரீ, கார்த்திகைமீ. [ஸஞ்சிகை 2.

" த்ரைலோக்ய ஸம்மோஹன ஸுந்தர ஸ்மிதம் ஸவிலாஸ மந்தஸ்மித வீக்ஷிதேந ச ।
வைராக்ய ஸ்ரீபராங்குச தாந்த ஸேவித விஜய ஸாரதிர் ஆஸ்து மே ஸ்வாமீ' ॥

ஸ்ரீபாகவதம். 1-9-23.

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

ப்ரணய கலஹோத்ஸவம்.

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதைகளில் ஸ்ரீப்ரச்நஸம்ஹிதை என்பது முக்கியமான தொன்று. அதில் பகவத்பிம்ப நிர்மாணம், ப்ரதிஷ்டை, பகவதாராதனம், பகவதுத்ஸவங்கள் முதலியன நன்குய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சரணாகதியின் அங்கங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாணங்கள் இதில் விஸ்தாரமாய்க் காணப்படும்.

தேவாலயங்களில் நடைபெறும் உத்ஸவங்கள் எல்லா ஜநங்களுடையவும் நன்மைக்காகவே செய்யப்படுகின்றன. அதற்கென்றே ஆலய நிர்மாணங்கள் ஏற்பட்டன. நதீதீரத்திலாவது, தடாகக்கரையிலாவது, க்ராமத்துக்குள்ளாவது, சோலை முதலியவிடங்களிலாவது, பட்டணத்திலாவது, மலையுச்சியிலாவது ஸ்வயம் வ்யக்தம் முதலிய திருநாமங்களுடன் அர்ச்சாரூபியாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவாஸுதேவனை 1 'பரார்த்தர்' என்பது. அப்படி எழுந்தருளியிருப்

1. உத்க்ருஷ்ட: பரமோ ஹ்யயம் அயோத்யா மோக்ஷாதி லக்ஷண: ।
பஹூநாம் உபகாராய பரார்த்த: பரிகீர்த்தித: ॥
ஸ ஏவ ஸர்வ ஜந்தூநாம் ஸர்வேஷாம் உபகாரக: ॥

ஸ்ரீ - ப்ர - ஸ. II. அத் 54. 152 - 153.

186733

பது ஜகத்தின் க்ஷேமலாபங்களுக்காகவும், துஷ்டர்களின் நிரஸநத்தின் பொருட்டாகவுமே. இந்தப் பர சப்தத்துக்கு உயர்ந்தது என்றுபொருள்; அர்த்தமென்றது மோக்ஷம் முதலியவைகளைக்குறிக்கிறது. இந்த எம்பெருமானைஸேவித்து அவைகளையடையலாமானது பற்றிப் பரார்த்தர் என்று திருநாமம். அவரே எல்லோர்க்கும் எல்லாபலத்தையும் முக்தியையும் அளிப்பவர் என்னப்பட்டது. ப்ராம்மண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ராதிகள்,தமது தமது க்ருஹங்களில் ஸ்தாபித்து ஆராதனம்செய்யும் எம்பெருமானுக்கு ஸ்வார்த்தர்என்று திருநாமமென்றும், அவ்வாராதனத்தினால் அவரவர்களுக்குப் பசுதோட்டம் க்ருஹம் விளைநிலம் புத்ரர் முதலிய ஸம்பத்துக்கள் கிடைக்கின்றனவென்றும் அடுத்தாப்போல் கூறப்பட்டது. 2 ' பரார்த்த விக்ரஹம் ஸூர்யனுக்கு ஸமானம்; ஸ்வார்த்தவிக்ரஹம்வீட்டு விளக்குக்குச் சமானமென்றார்.

இதனால் பகவதாலயங்களில் உத்ஸவாதிகளை ஸேவிக்கவேண்டிய ஆவச்யகதையும், மோக்ஷார்த்த பந்யாஸத்தைப் பகவத் ஸந்நிதிகளில் எம்பெருமான் திருவடிகளிலேயே செய்யவேண்டுமென்னும் ஸம்ப்ரதாயமும் தெரிவிக்கப்பட்டன.

இவ்வுத்ஸவங்களில் ப்ரதானமானதொன்று ப்ரணயகலஹ உத்ஸவம். இதைப் பங்குனி உத்தரமென்று பொதுவாய்ச் சொல்லுவார்கள். 3 தைமீ முதல் பங்குனி முடிவதற்குள் இதைச் செய்யலாமென்னப்பட்டது. இதன் ஐதிஹ்யம்:—முன் கல்பத்தில் க்ஷீர ஸமுத்ர மத்தியிலுள்ள ச்வேதத்வீபத்தில் ஓர் ரமணீயமான தடாகத்தின் பெரியமடுவில் ஒரு கஜராஜன் தாஹசாந்தியின்பொருட்டுத் தண்ணீர் பருகுகையில், அதன்காலைப் பெரிய முதலையொன்று கவ்விக் கஜத்தை மடுவிலிழுக்க, அதனின்று மீள முடியாமல் கஜேந்திரன் 4 ' இந்தஜகத்துக்கு எவன் காரணமோ, எவனை இந்த ஜகத்து ஆதாரமாக உடையதோ, எவனிடத்தில் லயத்தை அடைகிறதோ அந்த ஜகத்காரணமாகிய மூல ஜ்யோதிஸ்ஸை நமஸ்கரிக்கிறேன் ' என்று கதறிற்று. இதைச் செவியுற்ற இந்திரன் முதலியதேவர்கள் 'நானல்லன், நானல்லன்'(நாஹம் நாஹம்)என்று வெறுமனே யிருந்துவிட்டார்கள். பகவானோவென்றால், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீயிடத்திலும் விடைகொள்ளாமல்கருடாரூடராய் அதிவேகத்துடன் கஜேந்திரனிடம்வந்து முதலையைச்சக்ரத்தால் ஸம்ஹரித்துக்கஜத்தை மீட்டார். இவ்வவதாரத்தில் பக்தரக்ஷணத்துக்

2 ' பரார்த்தம் ஸூர்யவத் ஸத்ருசம் ஸ்வார்த்தம் க்ருஹ தீபவத்.' ஷை 156.

3. ஜ்யோதிஷ்ய காலாச்ச பால்குநாந்தே ந காலாந்த ஸம்ஜ்ஞ ।

ப்ரணயகலஹ ஸம்ஜ்ஞம் ஸர்வஸோக்யகரம் ஸதா ॥' ஷை அ.48-13

4. யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் ஜகத் யஸ்மிந் ச ப்ரதிஷ்டிதம் ஜகத் ।

தஸ்மை ஜகத்காரணாய மூலாய ஜ்யோதிஷே நம: ।

ஷை ஷை 10-11.

ஆணைக்காரப்ப ...
சென்னை-600 0..

காக ஸர்வேச்வரன் காட்டிய பரபரப்பை விடுபட்ட பூர்வாசார்யர்,அதையே 'ஸம்ப்ரமாதப்யாய நம:' என்று நமஸ்கரித்தார். கஜமும் முதலையும் சாபத்திலிருந்து தம்பழையதேவத் தன்மையை யடைந்து, பகவானைச் சரணம் புக்கு அவனுடையலோகத்தை யடைந்தார்கள். பகவான் திரும்பி வந்தபோது பிராட்டி கோபங்கொண்டு அவனை வாசலிலேயே தடுத்துவிட்டாள். அவ்விருதேவர்களும் தடாக வ்ருத்தாந்தத்தைப் பிராட்டிக்கு விண்ணப்பம்செய்ததும், அதையுகந்து அவள் பகவானுக்கு விசேஷ உபசாரங்களைச் செய்தாள். இதைப்பகவானுடைய அர்ச்சையில் கொண்டாடுவதுதான் ப்ரணயகலஹ உத்ஸவமென்பது. இதற்குப் பலமும் விசேஷமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவதாரங்களில் பகவானும் பிராட்டியும் காட்டும் ஸந்தோஷம், துக்கம், கோபம் முதலியவை வெறும் அபிநயங்களென்றும், பக்தர்களிடம் தமது அன்பைக்காட்டச் செய்யப்படுமவையென்றும் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்கள் அறிவார்கள். அவ்வர்த்தத்தையே இங்கும் கண்டு கொள்வது. கருணைவடிவான பிராட்டியே 1. 'இவ்வுத்ஸவத்தை ஸேவிப்பதினால் ஸம்ஸாரமாகிற முதலையினால் பிடிக்கப்பட்ட சேதனர்கள் அதனினின்றும் கஜேந்திரன்போல் சரண்யனால் விடுவிக்கப்படட்டு ' மென்று அநுக்ரஹித்தாள்.

இவ்வுத்ஸவத்தன்று, முதலில் அதிகாலையில் பகவானைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளப்பண்ணி வீதிகளில் உத்ஸவம் செய்விக்கவேண்டுமென்பதும் ஜகந்மாதாவாகிய பிராட்டியின் கட்டளை. 2 வ்யாதிமுதலியவற்றாலோ, சாஸ்த்ரம் தடுப்பதினாலேயோ கோயில்களுக்குள் புகக்கூடாத பக்தர்களும், தந்தாமிடங்களிலிருந்தே பகவானை ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே பாபங்களையெல்லாம் நசிக்கச் செய்வதும் ஆநந்தமயமுமான பகவதர்ச்சையை இப்படி வீதிகளில் எழுந்தருளப்பண்ணி உத்ஸவம் செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீயின் இந்த நியமனம். இவ்வுத்ஸவங்களில் ஸேவார்த்திகளாய் வரும் தாழ்ந்த ஜாதியாரின் ஸ்பர்சத்தால் தீண்டல் கிடையாதென்றும், ஸ்பர்சம் நேர்ந்தாலும் ஸ்நாநம் செய்யக்கூடாதென்றும், (ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ந ஸ்நாநமாசரேத்) அப்படிச் செய்வது தோஷமென்றும் சாஸ்த்ரம் கூறிற்று. தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று கூக்குரலிடும் திருத்தக்காரர்கள் இதைக் கவனிக்கட்டும்.

1. ' ஸம்ஸாரக்ராஹ ஸம்க்ருஷ்டாந் மோசய ஜந்தூந் க்ஷிப்ரமேவ ।' ஷை ஷை 22.

2. யத்ர யத்ராஸ்தி தேவஸ்ய ஸேவிதும் நக்ஷமா நரா: । வ்யாதிஸ்தாநாமபி தேஷாம் த்ருஷ்டிதோஷோ ஜகத்பதே ॥ மார்க்கேண வ்யாதிதாநாம் ச ஸர்வேஷாம் தர்சநம் பவேத் । ஜ்யோதிஷ்ய ஸம்பந்நோ தேவ: மஹோத்ஸவேந கேசவ: ஸர்வபாபவிநாசநம் ஸர்வாநந்த ப்ரதிஷ்டிதம் । தர்சநாத் ஸர்வபாப ப்ரணாசநம் ।

ஷை ஷை 19. 20 - 21.

அருணோதயத்துக்குமுன் பகவானுடைய நித்ய பூஜைகளை முடிந்து, இவ்வுத்ஸவம் கண்டருளவேண்டுமென்றும், அதற்காக உத்ஸவ பிம்பத்தில் ஸாந்நித்யம் பண்ணவேண்டுமென்றும், பக்தரக்ஷணதீக்ஷிதனாய்க் க்ருபாநிதியாகிய பகவானை ப்ரார்த்திக்கவேண்டும். இப்படி ப்ரார்த்தித்து மூலவிக்ரஹத்தினின்றும் உத்ஸவபிம்பத்தில் பகவானை ஆவாஹநம்செய்து ஆராதனம் கண்டருளப் பண்ணவேண்டும். அதன்பிறகு பல்லக்கில் வீதி உத்ஸவம் நடப்பிப்பது. ஸாயங்காலத்தில் கோவிலுக்கு வெளியில் மண்டபத்தில் பகவானுக்கு ச்ரமசாந்தியின்பொருட்டு அர்க்யம் முதலியவைகளாலும் பக்ஷணங்களாலும் ஆராதித்து வாஹனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி வாத்யம், வீணை, கானம், நர்த்தனம் முதலியவைகளுடன் பிராட்டி ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவதும், அங்கு, பிராட்டி கட்டளையினால் பகவானை வாயிற்படியிலேயே தடுப்பதும், பக்தரக்ஷணார்த்தமாகப் பகவான் வெளியிலெழுந்தருளினபடியேயன்றி வேறல்லவென்று பிராட்டிக்கு விண்ணப்பம்செய்வதும், அதன்பிறகு மங்களஹாரத்தி கண்டருளிப்பகவானும்பிராட்டியும் சேர்த்தியில் எழுந்தருளியிருப்பதும், ராத்ரி பூஜை நடந்து மறுநாள் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி மூலபிம்பத்தில் சக்தியைச் சேர்த்து கஜார்த்திஹரனை ச்ரிய:பதியிடத்தில் உத்ஸவத்தில் நேர்ந்த அபசாரங்களுக்காக க்ஷமைகொள்வதும் இந்த உத்ஸவத்தின் மற்ற வைபவங்கள்.

இவ்வளவுதான் இவ்வுத்ஸவத்தைப்பற்றி இந்த ஸம்ஹிதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சில ஸந்நிதிகளில் அதிகப்படியாய்ச் செய்யப்படும் சில கார்யங்கள் அபசாரங்களாகவே ஆகலாம். அவைகளுக்கு சாஸ்த்ரங்களில் ஆதாரங்காண்பது அரிது. புதுக்கல்விபயின்ற இக்காலத்தவர்க்கு அவை விபரீதங்களாகவே தோற்றலாம். எப்படியிருந்தாலும் இந்த உத்ஸவத்தின் தத்வத்தை விவேகிகள் அறியவேண்டியது அவச்யம். ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய இவ்வுத்ஸவமொன்றில் பிராட்டிசேர்த்தியில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் சரணாகதி செய்து கத்யம் அருளிச்செய்ததை ஆஸ்திகர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மனத்தில் வைக்கக்கடவர்கள். இதனாலும் இவ்விழாவின் பெருமை விளங்குகிறது.

யாத்ரையாகப் பெருமாள், ஸந்நிதியிலிருந்து எழுந்தருளும்போது மூலபிம்பத்திலிருந்து உத்ஸவபிம்பத்தில் ஸாந்நித்யம் பண்ணிவிடுவதினால், பெருமாள் திரும்பி ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளுகிறவரையில் மூலஸ்தானத்தில் ஸேவிப்பதை அபசாரமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அதுவும் மேற்கூறிய ப்ரமாணங்களால் விளங்குகிறது. கோவில்களில் காணப்படும் சாஸ்த்ர அதிக்ரமங்கள் பலவுள. அவற்றைப் பரிஹரிப்பது எவர்கடமை?

ஸம்ஸ்க்ருத த்வேஷம்.

ஐக்யமலாய்நாடு கோலாலம்பூரில் ப்ரசுரமாகும் தமிழகம் என்னும் பத்திரிகையின் (ஸமீபத்தில் நமக்கெட்டிய) ப்ரதியொன்றில், சிவாலயங்களில் ப்ராம்மணகுருக்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அர்ச்சனை ஆராதனம் முதலியவற்றைச் செய்வதும், பித்ரு ச்ராத்தாதிகளையும வடமொழிகளிலேயே புரோஹி

தர்கள்நடத்துவதும் தமிழ்ப் பாஷையின் அபிவ்ருத்திக்கும் தமிழரின் முற்பாட்டுக்கும் இடையூறுகளாயிருக்கின்றனவென்றும் 'ஐயர் என்ன சொல்லுகிறாரோ என்பது தெரியாமல் ஊமையாண்டிகள்போலக்கையைநீட்டிநின்று சந்தனம் புட்பமாதியானவற்றைப் பெறும் பாமரத்தமிழர்களினால் தமிழினருமை குன்றிவருகிறதென்றும், 'பிராமணர்களே குருவென்று நினைத்து அவர்கள்வழிநிற்பதால் தமிழ்ப்பாஷை வளரும் வகை காணோம்' என்றும் பலவாறாகப் பத்ராதிபர் பதிப்பில் தீட்டியதைப்படித்து விலவறச் சிரித்திட்டோம்! ஸம்ஸ்க்ருத ஸம்பந்தமே தமிழின் அபிவிருத்திக்குச் சாதனமென்பதை அறிஞர்கள் அறிவார்கள். வைதிக ஆகமங்களின்படி ப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் ஸம்ஸ்க்ருதங்களான வைதிக மந்த்ரங்களைக் கொண்டே பூஜை முதலியவை நடைபெறவேண்டுமென்பதை எந்த ஆஸ்திகர்களும் மறுக்கமாட்டார்கள். தமிழ் ப்ரபந்தங்களும் ஸாதாரணமாய் எல்லா ஆலயங்களிலும் படிக்கப்படுகின்றன. விஷ்ணு ஆலயங்களில் திவ்யப்ரபந்தச் சாற்றுமுறைகளில் புஷ்பம்முதலிய ஸமர்ப்பிக்கப்படுவதும் ப்ரஸித்தம். இப்பத்திரிகையின் மனப்பான்மைக்கு யாம் மிகவும் வருந்துகின்றோம். தமிழை வளர்ப்பதற்கு இதுவா வழி?

சாற்றுப்பாக்கள்.

செந்தமிழ்ப் பத்ரிகையின் ஆடிமீ த்திய பகுதியில், இவ்விஷயத்தைப்பற்றி முதலில் எழுதிய ஸ்ரீமான் கிடாம்பி அநந்தனுக்கு, மதுரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் அ. ரங்கராமானுஜப்பிள்ளை ஓர் மறுமொழி வரைந்துள்ளார். ஏற்கனவே தீபிகையில் வெளிவந்த ஸமாதானங்களுடன், அவைகளுக்கு ஆதாரமாகச் சைவக்ரந்தங்களினின்றும் கூடப் பிள்ளையவர்கள் நிரூபித்திருக்குமவற்றை நோக்கத்தகும். "தம்மைப் புகழ்வதும் தகும் புலவோர்க்கே" என்னும் நன்னூல் சூத்திரத்தையும் காண்க.

நீறு.

ஏறிய பித்தினோடு எல்லாவுலகும் கண்ணன் படைப்பென்னும்
நீறு செவ்வே யிடக்காணில் நெடுமாலடியா ரென்றோடும்
நாறு துழாய் மலர்காணில் நாரணன் கண்ணி ஈதென்னும்
தேறியும் தேறாதும் மாயோன் திறத்தனளே இத்திருவே"—
(திருவாய்மொழி 4-ம் பத்து, 4-திரு, 7-பா.)

ஏறிய பித்தினோடு - அதிகமாக ஏறின ப்ரமத்தையுடையவளாய், எல்லா உலகு - ஸகலலோகங்களும், கண்ணன் படைப்பு என்னும் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ஸ்ருஷ்டி என்று சொல்லுகிறாள், நீறு - வெண்மையான சூர்ணத்தை, செவ்வேயிடக்காணில் - ஊர்த்வரூபமாக இட்டுக்கொண்டிருப்பாரைப்பார்த்தால், நெடுமாலடியார் - பகவானுடைய தாஸர்கள், என்று ஓடும் - என்று நினைத்து அவர்களோடு ஓடாநிற்கிறாள், நாறு - வாஸனையோடுகூடிய, துழாய் மலர் - திருத்துழாய் புஷ்பங்களை, காணில் - கண்டால், ஈது - இது, நாரணன் கண்ணி - பகவான் ப்ரஸாதமாகிய மாலை, என்னும் - என்று சொல்லுகிறாள், இத்திரு - லக்ஷ்மீயைப்போன்ற இவள், ஏறியும் - ஞானத்தை அடைந்திருந்தும், ஏறாதும் - ப்ரமதசையிலும், மாயோன் திறத்தனளே - பகவான் விஷயத்திலேயே ஆஸக்தி உடையவளாயிருக்கிறாள்.

இப்பாசுரத்தின் இரண்டாம் பாதத்தின் முதலில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டுள்ள "நீறு" என்ற பதத்தின் பொருள் ஆராயத்தக்கது.

இப்பாசுரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமனப்படி திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் ஸாதித்தருளின ஆறாயிரப்படி என்னும் வ்யாக்யானம் பின்வருமாறு உளது:—

"எத்தனையேனும் பித்தேறினாலும் எல்லா உலகும் கண்ணன் படைப்பென்னும். இதொன்றும் தப்பாமல் சொல்லும். த்ரவ்யமேதேனுமாகிலும் ஊர்த்வமாக இடக்காணில், நெடுமாலடியார் என்றேடும். ததீய வஸ்து ஸாத்ருச்யத்தாலே ததீய மல்லாதவற்றையும் ததீயமாகக் கருதிப் பிதற்றுகிற இவள், அவனுக்கு அஸாதாரண சேஷபூதமான திருத்துழாயைக்கண்டாலென்படும்? பலசொல்லென்னினி, தேறியும் தேறாதும் மாயோன் திறமல்லது அறியாள் இத்திரு என்கிறாள்."

பிள்ளான் 'த்ரவ்யமேதேனுமாகிலும்' என்றும் 'ததீயமல்லாதவற்றையும்' என்றும் கூறியுள்ளதால் 'நீறு' என்பதை 'பஸ்மம்' என்று பின் வ்யாக்யாதாக்கள் அர்த்தம் பண்ண இடங்கொடுத்தாராயிற்று. மேலும் 'இதொன்றும் தப்பாமல் சொல்லும்' என்றும், 'பிதற்றுகிற இவள்' என்றும் அவள் புத்தி கலங்கி மயங்கியதாகக் கூறியிருக்கிறபடியால் பிள்ளான் அபிப்ராயத்திலும் 'நீறு' என்பது 'பஸ்மம்' என்று ஏற்பட்டதாகக்கொள்ளலாம். அவ்விதம் அர்த்தம் கொள்ளவேண்டியது அவச்யமில்லை. 'நீறு' என்பதற்கு (1) 'பஸ்மம்', 'விபூதி', 'சாம்பர்' என்றும், (2) 'பராகம்', 'மகரந்தப்பொடி', 'பூந்தாது' என்றும், (3) 'துகள்', 'பொடி' என்றும் அகராதிகளில் பொருள்கள் காணப்படினும், அவற்றுள் இங்கு ஸந்தர்ப்பத்துக்கு ஒத்ததை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமை. ஆழ்வாரே மூன்றாவது பொருளை உட்கொண்டு 4-ம் பத்து, 6-வது திருவாய்மொழி, 6-வது பாசுரத்தில் "மாயன் தமரடி நீறு' என்றருளியிருக்கிறார். அல்லது இரண்டாவது பொருளைக்கொண்டு பாதத்தைப் பங்கயத்தோடு உவமித்துக் கூறினர் என்னலுமாம். இருவிதத்திலும் பாகவத பாதரேணுவைக் கூறுகிறார் என்னல் அமையும். ஆனால், இங்குப் பாகவதபாதரேணுவு மாகலாம். அல்லது கோவில்களில் நமக்கு ப்ரஸாதமாகக்கொடுக்கும் பச்சைக் கற்பூரத்தாலாகிய ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகலாம். இதற்கேற்க, நம்மாழ்வாரே 5-ம் பத்து 9-ம் திருவாய்மொழி 2-ம் பாசுரத்தில் "என்று கொல்............திருவல்லவாழ் நகருள் நின்ற பிரான் அடிநீறு அடியோம் கொண்டு சூடுவதே" என்று மொழிந்திருப்பதும், அங்கு 'பிரான் அடிநீறு' என்பதற்கு "மஹோபகாரகனுடைய பாதரேணு" என்று திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் பொருள்கூறியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கவை.

அல்லது 'நீறு' என்பது 'பொடி'யாக அது தவளப்பொடி என்று 4-ம்பத்து 6-ம்திருவாய்மொழி 5-ம் பாசுரத்தில் உள்ளபடி 'ச்வேதம்ருத்திகை' (திருமண்)

ஆகவுமாம். அப்பாட்டிலும் பிள்ளான் 'தவளப்பொடி' என்பதை வெண்பொடி' என்றது, வெண்மை என்பதனால் த்வனித்த 'பரிசுத்தமான சூர்ணம்', அதாவது 'பாகவதபாதரேணு' என்று பொருள்கொண்டிருக்கிறார். அங்ஙனன்றியே பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-ம்பத்து 8-ம் திருமொழி 6-ம் பாசுரத்தில் "தவளவண்ணப்பொடி" என்றிருப்பதை மேற்கொண்டு 'தவளம்' என்பது வர்ணத்தைக்குறிப்பது எனல் நலம். மேலும் "கவளக் கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால் தவளப்பொடிக்கொண்டு நீரிட்டிடுமின்" என்றிருப்பதாலும் அதற்குப் பிள்ளானே "கவளக் கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தைச் சொல்லி......பொடியைக்கொண்டு நீங்கள் இடுங்கோள்" என்றுரைசெய்திருப்பதாலும், சாஸ்திரப்படி பகவான் திருநாமத்தைச் சொல்லி நீர்விட்டுக்குழைத்து இடப்படுவது 'ச்வேதம்ருத்திகை' யாகையாலும், 'தவளப்பொடி' என்பதற்கு 'ச்வேதம்ருத்திகை' (திருமண்) என்று பொருள் கொள்ளுதலே மேல். ஸ்ரீ கேசவாதி நாமத்தைச்சொல்லியிடப் படுவதாலல்லவோ ஊர்த்வபுண்டரத்துக்குத் 'திருநாமம்' என்று பெயராயிற்று. பெரியாழ்வாரும் 3-ம்பத்து 4-ம் திருமொழி 8-ம் பாசுரத்தில் 'திருநாமமிட்டு' என்பதால் ஊர்த்வ புண்ட்ர தாரணத்தை யல்லவா கூறியிருக்கிறார்.

இனி 'நீறு செவ்வே' என்பதை ('நீறு செவ் ஏ 'செவ்வு நீறு ஏ='செம்பொடியே'=) 'சிந்தூரமே' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது "சிந்தூரப்பொடியிட்டிருப்பதைக் கண்டமாத்திரத்தில் நெடுமாலடியாரென்றேடும்" எனலாம். பெரியாழ்வார், தம் திருமொழியில் 3-ம்ப, 4-ந்திரு, 6-ம்பாவில் 'சிந்தூரமிலங்கத் தன் திருநெற்றிமேல் என்றும், 8-ம் பாவில் 'சிந்தூரப்பொடிக் கொண்டு சென்னியப்பி' என்றும், 4-ம்ப, 9-ந்திரு, 9-ம்பாவில் 'செம்பொடிஆடி' என்றுமருளியிருப்பது கவனிக்கற்பாலது.

மேலும் 'நீறு' என்பதை 'பஸ்மம்' என்று கொண்டால் பஸ்மம் ஊர்த்வமாக இட ப்ரத்யாதிப்ரமாணம் ஏதும் காணோம். அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்ம்ருதிகளில் 'பஸ்மம்', நகம் மயிர் முதலியவைகளோடு ஒக்க அசுத்தநிஷித்தபதார்த்தம் என்று படிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் பஸ்மத்தை ஊர்த்வமாக இடுவது அசாஸ்த்ரீயம். 'அருள்கொண்டாடும் அடியவர் இன்புற அருளினன். அவ்வருமறையின்பொருள்' என்றும், 'மிக்க வேதியர் வேதத்தின் உட்பொருள் நிற்கப்பாடி என் நெஞ்சுள் நிறுத்தினான்' என்றும் மதுரகவியாழ்வார் (கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு, 8, 9,) மனமுருகிச் சொல்லும்படி வேதஸாரமாய்த் திருவாய்மொழியை அருளவந்த நம்மாழ்வார் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவற்றிற்கு எள்ளளவேனும் முரண்பாடாய் அசாஸ்த்ரீயமானதைக் கூறியிருக்கமாட்டார் என்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம்.

அன்றியும், நேராகப் பதத்திற்கு அர்த்தம் இருக்க, யுக்தியைக் கொண்டு பொருள் உரைத்தல் கூடாது. மேலும், அதற்காக அவள் புத்தி தவறிய

தாகக் கொள்ளவேண்டியதும் அனுவசியம். பஸ்மத்தை ஊர்த்வமாக இடுவது யாருக்கும் எங்கும் வழக்கமின்மையால் நாயகிகண்டு மயங்குவதற்குப் பிரஸக்தி யேயில்லை. 'நீறு' என்ற பதத்தை ஆழ்வாரே வேறு இடத்தில் எந்த அர்த்தத்துடன் ப்ரயோகித்திருக்கிறாரோ, அப்பொருளைக் கொள்ளாது இவ்விதம் யுக்தியால் உரை கூறி அதற்கேற்க அவள் ஸ்திதியை வேறாக்கிவிடுவது அனுசிதம். "ஏறியபித்திறேடு" என்பது முன்பாட்டிறுதியில் "பேய்முலை சுவைத்தார்க்கு ஏறிய பித்து" வுடன் என்பதே; அதாவது பக்திப் பித்துதான், புத்திமயக்கமல்ல. "ஏறியபித்திறேடு" என்பதற்கு "இப்படி பகவத் பக்தி அதிகரித்து இருப்பதால்" என்றர்த்தம். "தேறியும் தேறாதும்" என்பதற்கு "அவன் பிரிவினின்று இவ்வாறு தேறியுள்ளபோதும் அவன் பிரிவாற்றாது தேறாத நிலையிலும் எப்பொழுதும்" (மாயோன் திறத்தனளே) என்று பொருள். இத்திருவாய்மொழியில் நாயகிச்செயல்கூறும் பத்துப்பாசுரங்களில், இதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள ஒன்றிலும் ஸாதாரணமாய்ப் புத்தி நெறி பிறழ்ந்ததாய்த் தோற்றவில்லை; அவள் சொற்களிலும் செயல்களிலும் அஸம்பத்த அஸம்பாவிததோஷங்கள் ஏதும் காணப்படவில்லை. பகவத்பக்திவிஞ்சிய விலக்ஷணரான பித்தர்க்குண்டாகும் விவகாரங்களை நாரதபக்தி ஸூத்ரத்தில் (55) கூறியுள்ளபடியே, (1) நாயகனவனையே யடைந்து அவனாகவே எதையும் காண்கிறாள். எதையும் அவன் பேச்சாகவே கேட்கிறாள்; நினைவெல்லாம் அவனிடத்தே நிற்கும்படியிருக்கிறாள் என்னும் நிலைகளில் காண்டல் பொருந்தும். இப்பாதத்தில் மாத்திரம் "நீறு" என்பதற்கு "அங்யத்ரவ்யம்" என்ற பிள்ளான் வார்த்தைக்கு 'ச்வேதம்ருத்திகை தவிர்ந்த வேறு சாஸ்ரீய த்ரவ்ய' மென்று கொள்ளாது பஸ்மம் என்று பாவித்தால் தான் புத்தி பிறழ்வு சொல்லவேண்டிவருகிறது. அங்ஙனன்றி மேற்கூறியவாறு பொருள் கொண்டால் இக்குற்றஞ் சாற்றவேண்டியதில்லை.

இதைத் திருவுள்ளம்பற்றியே ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும் 'ஸச்சரித்ர ரக்ஷை'யில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:—

" 2 ஸகல பாகவதர்களுக்கும் கூடஸ்தரான வகுளதரமஹர்ஷியினாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட திராவிடவேதத்தில் பகவத் கிங்கரர்களுக்கடையாளமாகப் பஸ்ம ஊர்த்வபுண்ட்ரம் சொல்லப்பட்டது எப்படி என்றால், அதனர்த்தம் இதுவே; அதாவது, அவ்வாக்யத்தில் ஒரே உருவமாக இருப்பதனால் ப்ராந்தி உண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் அது குற்றமாகாது. அல்லது அங்கு, பஸ்மத்தைச் சொல்லும்பொதுவானசப்தம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை என்னலாம். அங்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட சப்தமானது, பகவத் பக்தர்களுடைய பாததூள்கள் என்னும் அர்த்தத்தில் ஆழ்வாராலேயே உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் 'நீறு' என்றது திவ்ய சூர்ணவிஷயமென்று நிர்வஹிக்கமுடியும். அங்கு, தவளப்பொடியைப் பற்றிப்பேசுவதால் பகவானிடம் காமங்கொண்ட தலைவியின் பித்துத் தெளிவதாகச் சொல்வது எப்படி என்று கேட்கவொண்ணாது; இதன் முந்திய வாக்கியத்தைப் பராமர்சித்தால் தவளப்பொடியைக்கொண்டு அதற்குச் சாந்தி என்று வாக்யார்த்தம் ஏற்படுவதால் என்க; அடுத்தபாட்டிலும் பகவத் பாததூளியினால் அதற்குச் சாந்தியும் ஸித்தாந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'தவள' சப்தத்திற்கு 'தவளமனதையுடையவன்' என்பதைப்போல இங்கு "பரிசுத்தமான' என்ற அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டதாயும் சொல்லலாம். இதனால் பகவத் சூர்ணத்தைப்போலே தவளப்பொடியைத் தரித்தலைச்சொல்லும் வசனத்தையும் நிர்வஹிக்கலாம்..................வகுளதரமஹர்ஷி (நம்மாழ்வார்) ச்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளை விளக்க ப்ரவர்த்தித்தவராகையால் அவற்றிற்கு விரோதமாக அவர் மொழிகளுக்கு அர்த்தம் செய்யவொண்ணாது "—என்று.

[illegible]

சருக்கை-கி. பார்த்தசாரதி.

---

1. தத்ப்ராப்ய ததே³வாவலோகயதி, ததே³வ ஶ்ருʼணோதி, ததே³வ சிந்தயதி'

2. [illegible]

ஆபோசனமும், ப்ராணாஹுதியும்.

(முன் தொடர்ச்சி)

ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட ஐந்து ப்ராணதேவதைகளுக்கும் முதலில் ஆஸனம் ஸமர்ப்பிக்கும்பொருட்டு இந்த ஆபோசனம் செய்யப்படுகிறது. நம்ம ஹிந்துக்களுக்கு அதிதிகள் எவர்வந்தாலும் அவர்களை உபசரிக்க முதலில் ஆஸனம் கொடுப்பதுபோல இந்த ப்ராணதேவதைகளுக்கு முதலில் ஆஸனம் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. ஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பிக்குமுன் அந்தத் தேவதைகள், கொடுக்கப்பட்ட ஆஸனத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஹவிஸ்ஸை ஸ்வீகரிக்க ஸித்தமாக இருக்கிறார்கள் போலும். ப்ராணதாரணம் செய்யும்சக்தி ஜலத்துக்கு இருப்பதால் இது ப்ராணதேவதைகளுக்குத் தகுதியான ஆஸனமாக ஆகிறது. (1) ஒருமனிதன் தூங்கும் படுக்கைமேல் ஒருவஸ்தரம் எப்படி விரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே ப்ராணதேவதைகளுக்கு இந்தஜலம் விரிப்பாக ஆகிறது; ஆகையாலே சுக்லயஜுர்வேதத்தில் ப்ராணவித்யா ப்ரகரணத்தில் ப்ராணதேவதைகளுக்கு ஜலம் வஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலே சொன்னது வித்யாரண்யஸ்வாமியின் அபிப்ராயம்; பட்டபாஸ்கராசாரியர் ஆபோசனம் பண்ணப்பட்டஜலத்தை அன்னத்துக்கு ஆஸனமாக அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

பிறகு ப்ராணாஹுதி செய்யப்படுகிறது. ப்ராணதேவதைகளின் த்ருப்தியின் பொருட்டு ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிற ஹவிஸுக்குத்தான் ப்ராணாஹுதிஎன்றுபெயர். விரல்களால் கொஞ்சம் அந்நத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ப்ராணாயஸ்வாஹா என்னும் மந்த்ரத்தைச்சொல்லிகொண்டு ருசிபார்க்காமல் விழுங்கிவிடவேணும், இதின்அர்த்தம் ப்ராணதேவதையின் பொருட்டு இந்த ஹவிஸ்ஸைஸமர்ப்பிக்கிறேன்-அது ப்ராணதேவதையின் பொருட்டு ஹோமம் பண்ணப்பட்டதாக ஆகட்டும் என்பது. தேவதைகளுக்கு ஹவிஸ்ஸாக அந்த

1. யதா ஶயானஸ்ய வாஸ: ஶய்யாயா உபரி தத்ரம் வஸ்த்ரம் உபஸ்தீர்யதே, தத்வத் ப்ராணதேவதாயா: உபஸ்தரணம், ததா ச வாஜஸநேயிந: ப்ராணவித்யாயாம் ப்ராணதேவதாயா: ஜலவஸ்த்ரத்வம் ஆமநந்தி ।

அன்னம் உள்ளேபோவதால் அதை நாம் ருசிபார்க்கக்கூடாது. இதேமாதிரி, கொஞ்சம் கொஞ்சம் அன்னத்தை எடுத்துக்கொண்டு அபானாய ஸ்வாஹா, வ்யானாய ஸ்வாஹா, உதானாய ஸ்வாஹா, ஸமானாய ஸ்வாஹா என்று மந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே ஹவிஸ்ஸை உள்ளே ஹோமம்பண்ணிவிடவேணும். அதாவது விழுங்கிவிடவேணும். பிரதிதினம் ஸௌகரியத்தை உத்தேசித்துச் சிறியதாய் இந்த ஐந்துமந்த்ரங்களைச் சொல்லி ப்ராணாஹுதி செய்கிறோம். பூர்ண மந்த்ரம் பின் வருமாறு காண்க.

1. ஶ்ரத்தாயாம் ப்ராணே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ।
ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய் ப்ராணாய ஸ்வாஹா ।
ஶ்ரத்தாயாம் அபானே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ।
ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய அபானாய ஸ்வாஹா ॥
ஶ்ரத்தாயாம் வ்யானே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ।
ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய வ்யானாய ஸ்வாஹா ॥
ஶ்ரத்தாயாம் உதானே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ।
ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய உதானாய ஸ்வாஹா ॥
ஶ்ரத்தாயாம் ஸமானே நிவிஷ்டோऽம்ருதம் ஜுஹோமி ।
ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய ஸமானாய ஸ்வாஹா ।
ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மாऽம்ருதத்வாய ॥

இதன் அர்த்தம்.

வைதிககார்யங்களில் ஶ்ரத்தையுள்ளவனாய், ப்ராணனைக்காப்பாற்ற யத்னம் செய்துகொண்டிருக்கிற அல்லது ப்ராணதேவதைக்கு ஆதரத்துடன்கூடினவன், மரணமில்லாமல் என்னைக் காப்பாற்றக்கூடிய இந்த அந்நத்தை ஆத்மஜ்யோதிஸ்ஸில் அதாவது ஜாடராக்னியில் ஹோமம் செய்கிறேன். ஹே அன்னமே! என்சரீரத்துக்கு உபத்திரவத்தை உண்டுபண்ணாமல், என்சரீரம் ஜாடராக்னியால் கொளுத்தப்படாமலிருக்கும்பொருட்டு எனக்கு உள்ளே பிரவேசி. ப்ராணதேவதையின்பொருட்டு ஹோமம்பண்ணதாகஆகட்டும். இந்த அன்னத்தாலே வ்ருத்தி அடைவாயாக என்பது. இதுபோலவே, அபான, வ்யான, உதான, ஸமான தேவதைகளுக்கும் கண்டு கொள்க.

1 தைத்ரீய ஆரண்யகம் 10 ப்ரபாடகம் - 34 அநுவாகம்.

186733

இந்த ஐந்து ஆஹுதிகளும் ஆனவுடன் இந்த மந்த்ரத்தின் கடைசி பாகமாகிய ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மா அம்ருதத்வாய என்னும் மந்த்ரத்தைச்சொல்லிக்கொண்டே, இடதுகை விரல்களை யிலையையோ பாத்திரத்தையோ விட்டுவிட்டு, ஜலத்தை விடச்சொல்லி அலம்பிக்கொண்டு, அவைகளை ஹ்ருதயத்தின்மேல், அதாவது மார்பில்வைக்கவேணும். இந்த மந்த்ரத்துக்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், என்னுடைய ஆத்மா பரப்ரும்மத்தினிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு பேரானந்தத்தை அடையட்டும் என்பது. இப்படி ரங்கராமாநுஜஸ்வாமிவ்யாக்யானம்செய்திருக்கிறார். பட்டபாஸ்கரஸ்வாமி மூன்றுவிதமாக அர்த்தம் பண்ணுகிறார். அதாவது:—

(1) இப்போது செய்யப்பட்ட அங்கஹோமத்தாலே என்னுடைய ஆத்மா (சரீரம்) ப்ரும்மத்தினிடத்தில் வைக்கப்பட்டதாய், எனக்கு சாவில்லாமலிருக்குகைக்கு ஆகிறது.

(2) இந்த அன்னஹோமத்தாலே என்னுடைய ஆத்மா சாகாதிருப்பதின் பொருட்டு ப்ரும்மத்தினிடம் இருக்கட்டும்.

(3) இந்த என் சரீரம் ப்ரும்மமாகிற அன்னத்திலிருப்பதால், அதாவது அன்னாதீனமாயிருப்பதால், இந்த சரீரத்துக்குக் கெடுதல் நேராமல் இந்த அன்னஹோமம் செய்கிறேன் என்பது.

பட்டபாஸ்கருடைய இரண்டாவது அர்த்தமும் ரங்கராமாநுஜஸ்வாமியினுடைய அர்த்தமும் ஒன்றாயிருக்கிறது. இதை இந்த ஜீவாத்மாவைப் பரப்ரும்மத்தினிடம் ஸமர்ப்பிக்கும் அடையாளமாக இடதுகைவிரல்களை ஹ்ருதயத்தின்மேலேவைத்துக்கொள்வது.

பிறகு ஆஹாரத்தை யதாக்ரமம் சாப்பிடும்போது கபளத்துக்குக்கபளம் கோவிந்தஸ்மரணம் செய்துகொண்டே சாப்பிட்டு, முடிந்தவுடன் வலதுகையைக்குழித்துக்கொண்டு கொஞ்சம் ஜலம்சேர்த்து, அதை 'அம்ருதாபிதானமஸி' என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே சாப்பிட்டுவிடவேணும். இதன் அர்த்தம் ஹே ஜலமே! நான் உட்கொண்ட அன்னத்தை நீபோற்றி அழிவில்லாமல் காப்பாற்றிக்கொடுக்கவேணும் என்று ப்ரார்த்தனைசெய்தல் இப்படி ஆஹாரம்உட்கொள்ளுவதற்கு முன்னும் பின்னும் மந்த்ரோச்சாரணபூர்வகமாய்த் தீர்த்தப்ராசனம்செய்வதுதான் ஆபோசனம் என்றுசொல்லப்படுகிறது.

இவ்வளவு அர்த்தம் அடங்கிய இம்மந்த்ரங்களைச்சரிவர அர்த்தத்தை அநுஸந்தானம்பண்ணி வாயால்சொல்லி ஆஹாரத்தை உட்கொண்டவுடன் ப்ராண

பிராணிதேவதைகள் நம்மைக்காப்பாற்றாமல் எப்படி விட்டுவிடும்? இதைத்தெரிந்துகொள்ளாமல் அந்தத் தேவதைகளைத் திரஸ்காரம் செய்வதால் வரவர வ்யாதிகள் முதலிய உபத்திரவம் உண்டாகிச் சரீரத்துக்கு ஆயுஸ்ஸும் குறைந்துவிடுகிறது. வேதநூல் பிராயம் நூறு என்று சொல்லப்பட்ட மனுஷ்யாயுஸ் இப்போது பாதி கூட ஏற்படுவது கஷ்டமாகிவிட்டது. நம்முடைய அநுஷ்டானத்தைச் சரிவர நடத்தி வந்தால் வேதத்தில் சொல்லியபடி ஆயுஸ் வ்ருத்தி அடையும் என்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவன்

ஸ்ரீ:

பூததயை.

(முன் தொடர்ச்சி)

இப்படி இவர்கள் கையில் அகப்பட்டுத் தபிக்கும் க்ரந்தங்களில் முதன்மையானது ஸ்ரீகீதையே; இதில் பதங்கள் ஸரளமாய் இருப்பதால் அவைகளின் பொருளும் அவ்வளவேதான் என்றும், தங்களுக்கு மேலோடு தோற்றும் பொருளே அவற்றின் கருத்தென்றும் நம்பி, ஆழ்ந்து ஆராயாமலே விட்டுவிடுகிறார்கள். தவிரவும், ஒரு இடத்தில் சாஸ்திரம் சொல்லுவதை மற்ற இடங்களில் அதே விஷயத்தைப்பற்றிச் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதோடும் பொருந்தும்படி பொருள் கொள்ளவேண்டுமே யொழிய, தோன்றியபடியெல்லாம் சொல்லுவது பொருந்தாது. இப்படித் தடுமாறும் ஶ்லோகங்களில் ஸ்ரீ கீதையில் முதன்மையானவை * 5-வது அத். 18-வது ஶ்லோகம், 6-வது அத். 32-வது ஶ்லோகமும் முதலியவைகளே. இவைகளில் சமயமாய்ப் பாவிக்கச் சொன்னதைக்கொண்டு நம்மவர்களில் சிலருக்குத் தயை கரைபுரளுகிறது. இங்கு, சீரிய பிராம்மணன், பசு, யானை, நாய், சண்டாளன் இவ்வைவரை யும் சமமாய்ப்பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறது. இவர்கள் சொல்லுகிறபடி பசுவையும் நாயையும் சமமாகப் பாவிக்கவேண்டிவருவதால் கோதானத்துக்கும் கோப்ரதக்ஷிணத்துக்கும் பதிலாய் நாயை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுவதும் நா

* மஹான்களாய்ப் பிரம்மஞானமுள்ளவர்களான வியாஸ பராசராதிகளும் இவ்வாறு விபரீதத்தைச் செய்ததாகக் காணோம். சாஸ்திரத்தில் சிறந்ததான மநுஸ்மிருத்யாதிகளிலும் இவ்விபரீதங்களைச்செய்ய வாக்கியங்களில்லை.

யையே தானம் செய்வதும் தகுமா? சிரிய பிராம்மணனையும் சண்டாள னையும் சமமாய்ப்பாவிக்கச் சொன்னதற்காகச் ஶ்ராத்தாதிகளில் பிராம்மணர் களுக்குப் பதிலாய்ச் சண்டாளனை நிமந்த்ரணத்துக்குவைத்து விடலாமா?

இவை இரண்டுந்தான் இதுவரையில் நமது நாகரிகர்களிடம் அனுஷ் டானத்திற்கு வரவில்லை. மற்றவைகளைப்பற்றி இன்ன விபரீதங்கள்தான் இ வர்கள் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று சொல்லியேமுடியாது. நவீன நாகரிகர் கள் நாயை நீராட்டி நடுக்கூடத்தில் நாற்காலியில் நல்ல பஞ்சணையிலமர்த்தி அதன்பசிக்குப்பரிசுத்தமான பசும்பாலைப் புசிப்பிக்கவில்லையா? பிரபுக்கள், வண்டிகளில் சாரதிகளும் தாமுமாய் ஸ்தலம்மாறி உட்கார்ந்து சந்தோஷ மாய்ச் செல்லவில்லையா? பிராம்மணக்கன்னிகையை, புருடனுய்த்தோற்றுவ தே பிரதானமென்று கருதிப் பஞ்சமனுக்குத் தானம்செய்து பார்க்கவில்லை யா? பசுக்களை ஹிம்ஸித்துப் பிறர்பசி தீர்ப்பதையும் பரோபகாரமாய் நினைக் கவில்லையா?

ஆகையினால் ஸாம்ய சப்தத்தின் பொருளாவது ஒரு வஸ்துவிலிருக்கும் தன்மை மற்றொருவஸ்துவிலிருப்பதேயாம். ஒரு வஸ்துவிலிருக்கும் எல்லாத் தன்மைகளும் மற்றொரு வஸ்துவில் காணப்படுமாகில் அவ்விரண்டும் ஒன் ருகவே நினைக்கப்படுமாதலால் ஏதோ ஒரு அம்சத்தினால்மட்டும் சமம் என் கிற வ்யவகாரம் உலகத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது.

உதாஹரணமாக,ஒருவன் யானையைப்போலிருக்கிறானென்றால் பருத்திரு ப்பதில் மட்டும் அவனிடம் ஸாம்யம் கொள்ளலாமேயொழிய மற்றப்படி துதி க்கை, வால் இவைகளினால் ஸாம்யம் கொள்வது தகுதியாமோ? ஆகையி னால் ஷை ஶ்லோகங்களின் தாத்பர்யத்தை முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களையும் ஶப் தஸ்வாரஸ்யங்களையும் அநுசரித்தும், உள்ளேயிருக்கும் ஜீவர்கள் யாவரும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபிகளாய் ஸமமாக இருக்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வியாக்யானம் பண்ணியருளினார்.

* பாகவதத்தில் யானை, ஒட்டகம், கழுதை, குரங்கு, எலி, பாம்பு, ஈ இவைகளைத் தன்னைப்போலும் புத்திரனைப்போலும் பார்க்கச்சொன்னதும்,

---

* [illegible]

தன்னுடைய ஹிம்ஸை தனக்குஸஹிக்கமுடியாததுபோல அவைகளையும் ஹிம் ஸிக்கக்கூடாதென்றும், தாம் சுகித்திருக்கநினைப்பதுபோலவே அவைகளும் சுகித்திருக்க நினைக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னபடியல்லது, அப்பிராணிகள் யாவும் வெவ்வேறு குணமுள்ளனவாயும், வெவ்வேறு ஆகாரமுள்ளனவாயும், சுகங்களிலும் வேறுபாடுள்ளனவாகவும் இருப்பதால், அவைகளை ஒருவிதத்தா லும் சமமாக நினைப்பது சாத்தியப்படமாட்டாது.

* மற்றோரிடத்தில், சண்டாளன், நாய், பசு, கழுதை இவைகளை வணங் கச்சொன்னதும் இவற்றுள்ளிருக்கும் ஸர்வேச்வரனைத் தத்வ ஜ்ஞானத்தினால் நன்குணர்ந்து ஈஶ்வரனை வணங்கச்சொன்னதேயல்லாது நாய், கழுதை முதலி யவைகளையே வணங்கச்சொன்னதல்ல

ஆகையினால் கௌதமருஷியினால் சொல்லப்பட்ட பூததயையானது, மற்றைய சாஸ்த்ரங்களுக்கும், கீதை முதலானதின் பூர்வோத்தர வாக்கியங் களுக்கும் விரோதமில்லாதபடி அநுஸந்திக்கப்படுமானால் அது மோக்ஷத் தைக்கொடுக்கும். இல்லாறாகச்சொல்லப்படும் தயையானது கேவலம் பர லோகத்துக்கு மாத்திரம் சாதனமல்ல. சரங்கள் அசரங்கள் எனப்படுகிற ப்ராணிவர்க்கங்களிடம் ஈசுவரவனுடைய தேகத்திற்போல் அன்பு பாராட்டி அநுகூலித்திருக்கச்செய்வதால் இத்தயையுடையவன் ஸர்வஜனங்களுக்கும் விசேஷப் பிரியத்திற்கு விஷயமாய் இருப்பதால் ஸ்ரீராமாதிகளைப்போல இவ்வுலகிலும் யாவராலும் கொண்டாடப்படும்படியான மேன்மையையடை வான் என்பது நிச்சயம்.

---

* [illegible]

புத்தங்கோட்டகம்—ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் அவர்களின் லக்ஷணங்களும்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

சொல்லப்படுகிற சக்ரத்தினால் தேவதைகள் தங்கள் சரீரங்களை எப்போதும் பரிசுத்தம் செய்து கொள்ளுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட ஆயிரம் நுனிகளையு டைய சக்ரத்தினால் "பாவமானி" என்கிற மந்த்ரங்கள் என்னைச் சுத்தம் செய் யட்டும் என்று அநேகம் ஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகின்றனவோ, அப்படியே இதி

ஹாஸங்களிலும், புராணங்களிலும் சொல்லப்படுகின்றன. ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அதிலும் அவசியமாய் வைஷ்ணவர்களுக்குச் சங்குசக்ரங்கள் தரிக்கத்தக்வை. ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்துக்கொண்டு சக்ராங்கனம் செய்துகொண்டு இருக்கிற எந்த மஹாத்மா, ஹ்ருதயகமலத்துக்குள்ளிருக்கிற நாராயணனை அஷ்டாக்ஷரம் என்னும் மந்த்ரத்தால் த்யானம் செய்கிருனே, அவன் அந்த பரமாத்மாவை அடைகிருன். எவர்கள், கழுத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற துளசிமணி, தாமரைமணி மாலைகளை யுடையவர்களாயும், தோள்களில் அங்கனம் செய்யப்பட்ட சங்கசக்ரங்களை யுடையவர்களாயும், நெற்றியில் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற திருமண் காப்புக்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற வைஷ்ணவர்களோ அவர்கள் உலகத்தை அதிசீக்கிரம் பரிசுத்தம் செய்கிருர்கள். எவன் கையில் சங்குசக்ரங்களால் தாபம் செய்யப்படவில்லையோ அவனால் செய்யப்படும் வைதிக கர்மங்களெல்லாம் தாங்களே துக்கிக்கின்றன. தன்னுடைய பத்நி, பிள்ளைகள், வேலைக்காரர்கள், பசு முதலியவஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் சங்குசக்ரங்களால் அங்கனம் செய்துவைக்க வேண்டும். சங்கு சக்ராங்கனம் இல்லாதவனுக்கு வைஷ்ணவத்வம் ஸித்திக்காது.

ஸர்வேஷாமேவ வர்ணாநாம் ப்³ராஹ்மணாநாம் விஶேஷத꞉ ।
விநா வைஷ்ணவசக்ரேண யாக³ம் ஹி ஶ்ருதிசோத³நாத் ।
ஸர்வம் தேஷாம் நிஷித்³த⁴ம் ஸ்யாச்சக்ராதி³தா⁴ரணம் ।
தஸ்மாதே³வ ஸர்வப்ரயத்நேந ஶ்ரௌதாக்³நௌ ஸம்ஸ்க்ருதம் ததா² ।
ஸர்வம் யஜ்ஞோபவீதம் ச ஸர்வாங்கம் தா⁴ரயந்தி ச ।
ததை²வ வைதி³காசாரே வர்ணாநாம் ச விஶேஷத꞉ ।
யஸ்ய சா ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரம் ஹ்ருதி³ சக்ராதி³ ।
விஷ்ணும் பரம் த்⁴யாயதி யோ மஹாத்மா ।
ஸ்வரேண மந்த்ரேண ஸதா³ ஹ்ருதி³ஸ்த²ம்
பராத்பரம் யாதி விஶுத்³த⁴சேதா꞉ ॥
யே கண்ட²லக்³நதுலஸீ நலிநாக்ஷமாலா꞉
யே பா³ஹுமூலபரிசிஹ்நிதஶங்க²சக்ரா꞉ ।
யே வா லலாடப²லகே லஸதூ³ர்த்⁴வபுண்ட்³ரா꞉
தே வைஷ்ணவா பு⁴வநமாஶு பவித்ரயந்தி ॥
ஶங்க²சக்ரைஸ்ஸ்த²லைர்யஸ்ய நாங்கிதௌ பா³ஹுமூலயோ꞉ ।
ஸர்வாண்யபி ச கர்மாணி வ்யர்தா²ந்யஸ்ய ஸ்வயம் ததா².
சக்ராதி³சிஹ்நரஹிதோ வைஷ்ணவத்வம் ந க³ச்ச²தி ।

திருமண்காப்பு.

பாத்மோத்தரபுராணத்தில் 253-வது அத்யாயத்தில் ருத்ரன் பார்வதிக்குச் சொல்லுவதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தினுடைய மஹிமையைச் சொல்லுகிறேன். ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை ப்ராம்மணன் தரிப்பதினுலேயே ஸம்ஸார பந்தத்தினுல் விடப்படுகிருன். ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களின் நடுவில் லக்ஷ்மீயோடுகூட நாராயணன் வஸிக்கிருர். ஆதலால் எவனுடைய சரீரத்தில் திருமண்காப்புக்கள் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவனுடைய தேஹம் பகவானுக்குப் பரிசுத்தமான திருக்கோவில். எவன் திருமண்காப்பைத் தரிக்கிருனே அவன் எல்லாப்புண்யதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம்செய்தவனுவான், எல்லா யஜ்ஞதீக்ஷைகளும் செய்துகொண்டவனுவான். திருமண்காப்புக்களைத் தரித்துக்கொண்ட ப்ராம்மணன், எல்லா லோகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டவனுய் விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு பகவானுடைய பரமபதத்தை அடைவான். எல்லாப்பாபங்களும் நிவர்த்தி அடைவதற்காகவும், யாகம்முதலியபுண்யகர்மங்களின் பலன்களை அடைவதற்காகவும் ப்ராம்மணன் மூன்று ஸந்த்யா காலங்களிலும் திருமண்காப்புக்களைத் தரிக்கவேணும். திருமண்காப்பைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் ப்ராம்மணனைப் பார்ப்பவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிருன். பக்தியுடன் அவனை நமஸ்காரம்செய்தால் எல்லாத் தானங்களையும் செய்ததின்பலனை அடைவான். யஜ்ஞம், தானம், ஜபம், ஹோமம், தபஸ் முதலிய கர்மங்களை ஒரு திருமண்காப்பைத் தரித்துக்கொண்டு செய்வானேயானுல் அவனுக்கு அளவில்லாத

ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு ஶோப⁴நே ।
தா⁴ரணாதே³வ முச்யேத ஸர்வப³ந்தா⁴த்³ த்³விஜோத்தம꞉ ॥
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரஸ்ய மத்⁴யே து விஶாலே ஸுந்த³ரே ததா² ।
லக்ஷ்ம்யா ஸார்த⁴ம் ஸமாஸீநோ தே³வதே³வோ ஜநார்த³ந꞉ ॥
தஸ்மாத்³யஸ்ய ஶரீரே து ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரம் த்⁴ருதம் ப⁴வேத் ।
தஸ்ய தே³ஹம் ப⁴க³வதோ விமலம் மந்தி³ரம் ஶுப⁴ம் ॥
ஸ ஸ்நாத꞉ ஸர்வதீர்தே²ஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷு தீ³க்ஷித꞉ ।
தா⁴ரயேதூ³ர்த்⁴வபுண்ட்³ரம் யோ பூ⁴ஸுரஶ்ரேஷ்ட² வைஷ்ணவ꞉ ॥
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரத⁴ரோ விப்ர꞉ ஸர்வலோகேஷு பூஜித꞉ ।
விமாநவரமாருஹ்ய யாதி விஷ்ணோ꞉ பரம் பத³ம் ॥
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரம் த்ரிஸந்த்⁴யாஸு தா⁴ரயேத் ப்³ராஹ்மண꞉ ஸதா³ ।
நஶ்யந்த்யக⁴ாநி ஸர்வாணி ஸர்வதா³ந ப²லம் லபே⁴த் ॥

புண்யம் உண்டாகும். திருமண்காப்பைத் தரித்துக்கொண்டு எவன் ச்ராத்தம் செய்கிருனே, அவனுக்கு அநேகமாயிரம் கல்பகாலம் கயையில் ச்ராத்தம் பண்ணினுல் எந்தபலனே அது உண்டாகும். எவன் திருமண்காப்பைத்தரித்துக் கொள்ளாமல் யஜ்ஞம் முதலிய புண்யகர்மங்களைச் செய்கிருனே அவைப்ரயோஜனமற்றனவாகும். எந்தமனிதர்களுடைய சரீரம்திருமண்காப்பு இல்லாமலிருக்கிறதோ அது கொஞ்சம்கூடப்பார்க்கத்தக்கதல்ல. அதுஸ்மசானஸத்ருசமேயாகும். ப்ராம்மணன்வெளுத்தமண்ணினுல் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை தரிக்கவேண்டும். புண்ட்ரத்தைக்குறுக்காக ஆபத்காலத்திலுங் கூடதரிக்கவேகூடாது. ப்ராம்மணர்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத்தரிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியர்கள் இலகத்தைத்தரிக்கவேண்டும். வைச்யர்கள் ஒரேபட்டையாய்த் தரிக்கவேண்டும். சூத்ரர்கள் குறுக்காகத்தரிக்கவேண்டும். எல்லாவர்ணத்தாருக்கும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் நிஷித்தமாகாது. ஆதலால் க்ஷத்ரியர்முதலியவர்களும் விஷ்ணுபக்தர்களாகஇருந்தார்களேயானுல் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையேதரிக்கவேணும். பரமைகாந்திகளான மஹான்கள் விஷ்ணுவினுடைய பாதம்போல் நடுவில் இடமுள்ளதாய் இடுகிருர்கள். அப்படித் தரிப்பதுதான் விஷ்ணுவின் வாஸஸ்தலமாகும்.

ஊர்த்வபுண்ட்ரதரம் விப்ரம் ஸ்ராத்தே போஜயேத் யதி ।
ஆகல்பகோடி பிதர: ஸந்துஷ்டா நஸம்ஶய: ॥
ஊர்த்வபுண்ட்ரதரோ யஸ்து குர்யாச்ச்ராத்தம் ஶுபானனே ।
கல்பகோடி ஸஹஸ்ராணி கயாஶ்ராத்தபலம் லபேத் ॥
யஜ்ஞதானதபஶ்சர்யா ஜபஹோமாதிகம் ச யத் ।
ஊர்த்வபுண்ட்ரதர: குர்யாத் தஸ்ய புண்யமனந்தகம் ॥
ஊர்த்வபுண்ட்ரவிஹீநஸ்து கிஞ்சித்கர்ம கரோதி ய: ।
இஷ்டாபூர்த்தாதிகம் ஸர்வம் நிஷ்பலம் ஸ்யான்னஸம்ஶய: ॥
யச்சரீரம் மனுஷ்யாணாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரவிவர்ஜிதம் ।
த்ரஷ்டவ்யம் நைவ தத்கிஞ்சித் ஶ்மஶானஸத்ருஶம் பவேத் ॥
ஊர்த்வபுண்ட்ரதரோ விப்ரோ த்ருடாஸக்தேன வைதிக: ।
ந திர்யக் தாரயேத் வித்வான் நாபத்யபி கதாசன ॥
விப்ராணாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் ஸ்யாத் க்ஷத்ரியாணாம் து தாக்ஷீ ஸ்ம்ருத: ।
பட்டாகாரம் து வைஶ்யானாம் ஶூத்ராணாம் து த்ரிபுண்ட்ரகம் ॥
ஊர்த்வபுண்ட்ரம் து ஸர்வேஷாம் ந நிஷித்தம் கதாசன ।
தாரயேத் க்ஷத்ரியாத்யோபி விஷ்ணுபக்தோ பவேத்யதி ॥
த்ரிபுண்ட்ரம் ஶூத்ரகல்பானாம் ஶூத்ராணாம் விஹிதம் ததா ।
த்ரிபுண்ட்ரதாரணாத் விப்ர: பதித: ஸ்யான்னஸம்ஶய: ॥

மலையின் உச்சியிலாவது, நதியின்கரையிலாவது, வில்வமரத்தின் அடியிலாவது, ஜலாசயங்களிலாவது, ஸமுத்ரக்கரையிலாவது, புற்றிலாவது, விசேஷமாகப்பகவானுடைய க்ஷேத்திரத்திலாவது, பகவானுக்கு அபிஷேகம்செய்த தீர்த்தம் எந்தஇடத்தில் ஓடுகிறதோ அந்தஇடத்திலாவது திருமண்காப்புக்களை இடவேண்டியதற்காக மண் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கறுத்தநிறமுள்ளமண் சாந்தியைஉண்டுபண்ணும். சிவந்தநிறமுள்ளது வச்யம் உண்டாக்கும். மஞ்சள்நிறமுள்ளது ஸம்பத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது. வெளுப்பு நிறமுள்ளது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது. மூக்கின் அடியிலிருந்து நெற்றியில் புருவங்கள் நடுவில் சந்தைவிட்டு இடவேண்டும். நெற்றியில் கேசவனையும், வயிற்றில் நாராயணனையும், மார்பில் மாதவனையும், உள்கழுத்தில் கோவிந்தனையும், வயிற்றின்வலது பாகத்தில் விஷ்ணுவையும், வலதுகையில் மதுஸூதனனையும், வலக்கழுத்தில் த்ரிவிக்ரமனையும், வயிற்றின் இடதுபாகத்தில் வாமனனையும், இடதுகையில் ஸ்ரீதரனையும், இடதுகழுத்தில் ஹ்ருஷீகேசனையும், முதுகின் அடிப்பாகத்தில் பத்மநாபனையும், பிடரியில்தாமோதரனையும் அந்தந்தத்திருநாமங்களைச்சொல்லிப்புண்ட்ரங்களை இடவேண்டும். மிகுதியை ஜலத்தைவிட்டு அலம்பி வாஸுதேவனுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லி, சிரஸில் தரிக்கவேண்டும். நெற்றியிலும்

ஸனகாத்யா மஹாத்மான: ஸர்வஸங்கவிவர்ஜிதா: ।
ஸாலக்ராமம் ப்ரகுர்வந்தி புண்ட்ரம் ஹரிபதாக்ருதிம் ॥
ஹரே: பாதாக்ருதி யஸ்து ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விதானத: ।
ஸ யுக்தோ ஸர்வபாபேப்ய: ஸ்வர்கம் ஸஹரே: ॥
பவித்ரம் ஹரிக்ஷேத்ரம் தத்ரஸ்தாம் ம்ருதமாஹரேத் ।
பர்வதாக்ரே நதீதீரே பில்வமூலே ஜலாஶயே ।
ஸிந்துதீரே ச வல்மீகே ஹரிக்ஷேத்ரே விஶேஷத: ॥
விஷ்ணோ: ஸ்நானோதகம் யத்ர ப்ரவாஹயதி நித்யஶ: ।
புண்ட்ராணாம் தாரணார்த்தாய க்ருஹ்ணீயாத் தத்ர ம்ருத்திகாம் ॥
ஶ்யாமம் ஶாந்திகரம் ப்ரோக்தம் ரக்தம் வஶ்யகரம் ததா ।
ஶ்ரீகரம் பீதமித்யாஹு: ஶ்வேதம் மோக்ஷகரம் ஶுபம் ॥
ஆரப்ய நாஸிகாமூலம் லலாடாந்தம் லிகேந்ம்ருதா ।
ஸமாரப்ய ப்ருவோர்மத்யே அந்தராளம் ப்ரகல்பயேத் ॥
லலாடே கேஶவம் த்யாயேந் நாராயணமதோதரே ।
வக்ஷ:ஸ்தலே மாதவம் து கோவிந்தம் கண்டகூபகே ।
விஷ்ணும் ச தக்ஷிணே குக்ஷௌ பாஹௌ ச மதுஸூதனம் ।
த்ரிவிக்ரமம் கந்தரே து வாமனம் வாமபார்ஶ்வகே ।

கழுத்தின் நாற்புறங்களிலும் முதுகிலும் நாலு அங்குலம் நீளமுள்ளவைகளாயும், வயிற்றின் மூன்று பக்கங்களிலும் பத்து அங்குலம் நீளமுள்ளவைகளாயும், மார்பிலும் இரண்டுகைகளிலும் எட்டு அங்குலம் நீளமுள்ளவைகளாயுமிருக்க வேண்டும். பிறகு அந்தந்த மந்த்ரங்களை உச்சரித்து அந்தந்தவர்ணங்களையும் அந்தந்தஆயுதங்களையுடைய அந்தந்தமூர்த்திகளையும் த்யானம்செய்யவேண்டும். அதன்விதங்கள் '[illegible]' என்னும் த்யானச் ச்லோகங்களிலும். ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த பன்னிருநாமம் என்கிறப்ரபந்தத்திலும் விஸ்தாரமாகச்சொல்லியிருப்பதை அவைகளைக்கொண்டுவிவரமாகஅறிந்துகொள்க. அவைகள் சக்ராங்கனம்செய்து கொள்ளும்ஸமயத்தில் அந்தந்த ஆசார்யர்களால்உபதேசிக்கப்படவேண்டிய மந்த்ரங்களாதலால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. அந்தத் திருமண்காப்புக்களின் நடுவிலிருக்கும் சந்துகளில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபமான மஞ்சள் காப்பைத்தரிக்கவேண்டும். அதாவது மஞ்சள்காப்பைத் தரித்துக்கொண்டு லக்ஷ்மியை அதில் ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். சக்ரத்தினால் அங்கனம் செய்யப்பட்ட தோள்களைஉடையவர்களாகவும், அப்படியே திருமண் காப்புக்களை அணிந்துகொண்டிருக்கும் சரீரங்களை உடையவர்களாகவும், தாமரைமணி மாலையைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாகவும் இருப்பவர்கள், தாங்களும் பரிசுத்தர்களாய் உலகங்களையும் பாபஸமூஹங்கள் சேரவொட்டாமல் காப்பாற்றுகிறார்கள். அப்படியே அந்தப் புராணத்தில் 251-வது அத்யாயத்தில் த்வயமந்த்ரத்தின் பெருமையும் 254-வது அத்யாயத்தில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமையும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

[illegible]

(இன்னும் வரும்) சே. நரஸிம்மாசார்யர்.

ஸ்ரீ:

நீதிச்லோகங்கள்.

[illegible]

மனுஷ்ய ஜன்மம் உண்டானாலும் ஆணாகப்பிறக்கிறது மிகவும் அரிது. ஆணாகப்பிறந்தானேயாகிலும் ப்ராஹ்மணனாகப் பிறப்பது இன்னும் மிகவும் அரிது. ப்ராஹ்மணனாகப் பிறந்தாலும் அநேக வித்யைகளை ஸம்பாதித்து ஸாமர்த்தியத்துடனிருப்பது மிகவும் அரிது. அப்படியே அநேக வித்யைகளை ஸம்பாதித்தாலும் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிவது மிகவும் அரிது. அப்படியே அர்த்தம் தெரிந்தவனாகஇருந்தாலும் வார்த்தைகள்பேசுவதில் ஸாமர்த்யத்துடனிருப்பது இன்னும் அரிது. அப்படியிருந்தாலும் லோகஜ்ஞானமிருப்பது மிகவும் அரிது. அப்படியே லோகஜ்ஞான முள்ளவனாகவும் எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் நல்ல வித்வானாகவுமிருந்தபோதிலும் அவனுக்குத் தர்மத்தில் புத்தி உண்டாவது மிகவும் அரிது

இந்த ச்லோகத்தால் லோகத்தில் மனுஷ்யஜன்மம்எடுப்பது மிகவும் கஷ்டம். 1 எவ்வளவோபுண்யம்செய்து இத்தஸம்ஸாரக்கடலைத்தாண்ட இந்தச்சரீரமாகிற ஓடத்தைவாங்கியிருக்கிறோம். அப்படிப்பகவானுடைய க்ருபையாலும் ஜன்மாந்தரபுண்யத்தாலும் இந்த மனிதஜன்மம் கிடைத்திருந்தாலும் தர்மத்தில் புத்தி செலுத்திக் காலம் கழிப்பது மிகவும் துர்லபம். இந்தத் தர்மத்தின் ஸூக்ஷ்மமறிந்த விபீஷணாழ்வான் தபஸ்செய்து, ப்ரும்மாவும் ப்ரத்யக்ஷமாகி, வேண்டியவரங்களைக்கேள் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லவும், அவர்

[illegible]

என்றுகேட்டார். உத்தரகாண்டம் 10. ஸ. 30. 31. 32. ச்லோகங்கள். இதன் அர்த்தம்:—எப்பேர்க்கொத்த பெரியஆபத்திலும் என்னுடையபுத்தி தர்மத்தி

1. [illegible]

லேயே இருக்கவேணும். எந்த எந்த ஆச்ரமங்களில் எனக்கு எங்தெங்தபுத்தி உண்டாகிறதோ அது அவ்வளவும் தர்மத்தை விட்டுவிலகாமலிருக்கவேணும். அந்தந்த ஆச்ரம தர்மத்தை நான் செய்துவரவேணும். இதுதான் நான்மிகவும் உயர்ந்ததாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் வரம். இதைக்கொடுத்தால் போதும் என்றுகேட்டார். இப்படி இவர் கேட்டதை ப்ரும்மாகொடுத்ததினால் அல்லவோ, ராவணனால் அவமரியாதையாய் நடத்தப்பட்டகாலத்தில் அவனுடைய அன்னத்தை ஸாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவராக இருந்தாலும், பெண்டாட்டி பிள்ளை, லங்கை எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு ஸர்வலோகசரண்யனை ஸ்ரீராமனை அடைந்தார். இந்தத் தர்மபுத்தியாலே அவர் மஹத்தான ச்ரேயஸ்ஸை அடைந்தார். அதர்மத்தில் ப்ரவர்த்தித்த அவருடைய ஸஹோதரனுன ராவணன் எந்தக்கதியைஅடைந்தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததல்லவா.

ஆகையால்தான் ஸர்வலோகத்துக்கும் க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுவது தர்மம் என்று எண்ணி அதைப்பரிபாலனம் செய்யவேணும் என்று பின்வருமாறு அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்கிறுன்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨 𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥

𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।

𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।

𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।

𑌨𑌰𑌕𑍇𑌽𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥

இதன் அர்த்தம்—

தர்மம் இல்லாவிட்டால் குலத்தை அதர்மம் வ்யாபரித்துவிடும். அதர்மம் வ்யாபரித்தால் குலஸ்த்ரீகளுக்கு பாதிவ்ரத்யபங்கம் உண்டாகும். ஸ்த்ரீகள் கெட்டுவிட்டால் வர்ணஸாங்கர்யம் அதாவது கலப்பு உண்டாய்விடும். ஜாதிக் கலப்பானது குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுக்கும், அந்தக்குலத்துக்கும் நரகத்துக்குக்காரணமாகும். இவர்களைச்சேர்ந்தபித்ருக்கள் தங்களுக்குப் பிண்டம் தர்ப்பணம் இல்லாமல்நரகத்தில்விழுவார்கள். வர்ணக்கலப்பால் சாச்வத்தாய் அழியாத ஜாதி குலம் இவைகளின் ஆசாரம் வ்யவஹாரம் எல்லாம் மாறிப்போய்ப் பாபமே மேலிட்டு லோகம்முழுவதும் கெட்டுப்போய்எல்லோரும் நரகத்தை அடைவார்கள்.

ஆகையால் தர்மம் முக்யமானது. நான்கு புருஷார்த்தங்களிலும் தர்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாதலால், முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆர். ஸ்ரீனிவாஸராகவன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

குருபரம்பரைகளின் விமர்சம்.

வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் ஆசார்யர்களையும், அவர்கள் செய்த உபகாரங்களையும், அவர்களுடைய சரித்திரங்களையும்பற்றி ஒவ்வொரு வைஷ்ணவர்களும் அனுஸந்திக்கவேண்டியது அவச்யமென்பது, ச்ருதிகளிலும், அவைகளை அனுஸரித்த இதிஹாஸ புராணங்களிலும், இவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாராம்சங்களை விசாரித்து அருளிச்செய்திருக்கும் பூர்வாசார்யக்ரந்தங்களிலும், கடைசியாக ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த குருபரம்பராஸாரத்திலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குள் முக்யமான ஆசார்யராகிய ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அவதாரங்களையும் திவ்யசரித்ரங்களையும்பற்றி நாம் நிஷ்கர்ஷமாய்அறியவேண்டியதாதலால் அதை விசாரிப்போம்.—

இவ்வாசார்யர் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரமென்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகிறுர்கள். அதற்கு ப்ரமாணம், முதலில் ஆதிசேஷனுகியரூபம் இரண்டாவது இளையபெருமாளாகியரூபம், மூன்றுவது பலராமனுகியரூபம், கலியுகத்தில் இன்னுமொருவர் அவதரிக்கப்போகிறுர் என்று அர்த்தமுள்ள வசநத்தில் "𑌕𑌲𑍌 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" என்கிற பாகத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறுர்கள். அப்படியே அவருடைய சரித்திரத்திலும் திருவேங்கடமுடையானைப்பற்றி, சுப்ரமணியனு அல்லது விஷ்ணுவா என்று விவாதம் வந்தகாலத்தில், மான் மழுவையும், சங்கு சக்ரங்களையும் செய்து ஸந்நிதிக்குள் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு மறுநாள் காலையில் பார்க்கும்பொழுது எந்தச் சிஹ்நங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறுரோ அந்த சிஹ்நங்களுக்கேற்றபடி தீர்மானம் செய்கிறது என்று,ஒருஏற்பாடு செய்தார்களாம். அப்படியே செய்து ராஜாவின் அரக்குமுத்ரை முதலியதைப்போட்டு இருகக்ஷிக்காரர்களும் வந்தபிறகு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் கோமுகைவழியாக ஆதிசேஷரூபத்துடன் நுழைந்து சங்குசக்ரங்களைத் தரிக்கும்படி செய்துவிட்டுத் திரும்பிவந்ததினுல் மறுநாள்காலையில் ராஜாஉள்பட எல்லா ஜனங்களும் பார்த்து விஷ்ணுவென்று தீர்மானித்தார்கள் என்று ஒரு சரித்திரம். மற்றென்று மைஸூரில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில் ஜைனர்கள் அநேகம்பெயர்களோடு விவாதம் செய்ய ஆரம்பித்து, தான் திரைக்குள்ளிருந்து ஆயிரம் முகங்களுடன் அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னதை அவர்களுக்குள் சிலர் பார்த்தார்களாம். இதில் புத்திசாலிகளாயிருப்பவர்கள் ப்ரமாணங்களின் பலாபலங்களையும் சரித்திரங்களில் யுக்தாயுக்தங்களையும் விசாரித்து அறியவேண்டும். அதில்ப்ரமாணங்களை யோஜிக்குமிடத்தில்

பெரியநம்பிகள் திருவடியை ஆச்ரயித்து ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு ஸதீர்த்யராய் சற்றேறக்குறைய ஸமகாலத்திலிருந்தவருமான திருவரங்கத்த முதனார் அருளிச் செய்ததாக ப்ரஸித்தமானதும், ப்ரபன்னகாயத்ரீயென்று கொண்டாடப்பட்டதும், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் மஹிமையை ப்ரதிபாதிக்கும் க்ரந்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் முற்பட்டதாயும், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால் தம்முடைய ஸ்தோத்ரமாகிய இப்ரபந்தம் வேண்டியதில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், பிள்ளான் ஆண்டான் முதலிய ப்ரியசிஷ்யர்களால் தேவரஹஸ்யத்தை வெளியிட்டு ஆழ்வாருக்கே இவ்விதப்ரபந்தம் உண்டாகவேண்டுமென்று திருவுள்ளமிருந்ததாகவும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு யோகதசையில் ஆழ்வார் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவை ஸாதித்தபோது, தம் திருவடிகளின்கீழே த்ரிதண்ட காஷாயங்களுடன் கூடிய ஒரு திருமேனியையும், தத்விஷயமாக அவதரிக்கப்போகிற இப்ரபந்தத்தையும் உபதேசித்ததாகத் தங்கள் பெரியோர்கள் சொல்லிய வ்ருத்தாந்தத்தையும், ஆழ்வார்திருநகரியில் கோயிலில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளால் ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்ட நம்மாழ்வார் விக்ரஹத்தின் பீடத்தில் திருவடியின்கீழே த்ரிதண்டத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆசார்யனுடைய திருமேனி நாளது வரையில் ஸேவையாகிற விசித்ரத்தையும் விண்ணப்பம் செய்து ப்ரார்த்திக்கத் தமக்கு ஸதாசார்யர்களின், ஸம்பந்தமுண்டான பெருமையைச் சொல்லுகிற இப்ரபந்தம் இருக்கட்டும் என்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாமே தம் சிஷ்யர்களுக்குப்ரவசனம் செய்தருளினர் என்பது ஸ்ரீ ப்ரபந்தஸார வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே விசேஷ மஹிமையுடைய நூற்றந்தாதி என்னும் ப்ரபந்தத்தில் "அடையார் கமலத்து அலர் மகள் கேள்வன், கையாழி என்னும் படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டும் ஒண்சார்ங்க வில்லும் புடையார்புரிசங்கமும் இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று இடையே இராமாநுச முனியாயின இந்நிலத்தே" என்கிற பாட்டில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமென்று ஸ்பஷ்டமாய் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆதிசேஷனுடைய அம்சம் என்று எவ்விடத்திலும் ஏற்படவில்லை.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் கதைக்கு ப்ரதிபாத்யனாகிய சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தானே கேட்டு உகந்தாற்போல் இப்ரபந்தத்தை இதற்குப்ரதிபாத்யரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் தாமே உகந்து அருளினபடியால் இதை ப்ரமாணமாய் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது நிஸ்ஸம்சயம். அப்படியே அதற்குப்பிறகு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய மஹிமையை நிரூபித்த நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த யதிராஜஸப்ததி என்னும் க்ரந்தத்தில் மேற்குறித்த அமுதனார் ப்ரபந்தத்தை அநுஸரித்து,

[illegible]

இதன் அர்த்தமாவது:—

'ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து எந்த பாஷ்யகாரர் ரூபத்தை அடைந்த பகவானுடைய ஐந்து ஆயுதங்களுடைய அம்சங்களாலும் வ்ருத்தியை அடைந்தாரோ' என்பது, மற்றோரிடத்தில் "விஷ்வக்ஸேனர் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரானார், அவர் கையில் வைத்திருக்கும் பிரம்பு த்ரிதண்டமாயிற்று" என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்வக்ஸேனர் பகவானுடைய இரண்டுவிதமான விபூதிகளையும் நியமிக்கும் தன்மை உடையவராதலால் அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரும் பகவானுடைய உபய விபூதி நிர்வாஹத்தை அங்கீகரித்து, அதனால் உடையவர் எம்பெருமானார், என்கிற அஸாதாரண திருநாமத்தோடு விளங்கிவந்தமையால் அப்படி விஷ்வக்ஸேனராக உத்ப்ரேக்ஷித்திருக்கலாம். ஆதலால் பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரம் என்பதே ஆப்ததமர்களான பூர்வாசார்யர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பட்டவர்களுடைய வார்த்தை இதற்கு விருத்தமாக இருந்தால் பூர்வர்கள் செய்திருக்கும் ஸித்தாந்தத்துக்கு விருத்தமாதலால் அபஸித்தாந்தம் என்னும் தோஷத்துக்கு உள்ளாகும். முன்பு குறித்த 'கலௌகஶ்சித் ஭விஷ்யதி' என்னும் வசனம் புராணத்தில் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டபோதிலும் பொதுவாயிருக்கிறபடியினால் அது ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைத்தான் குறிக்கும் என்று நிச்சயிக்கமுடியாது. உடையவரைப்போல் அநேகம் ஆசார்யர்களை ஆதிசேஷனுடையஅவதாரம் என்று அவரவர்கள் குறிக்கிறபடியினால் 'கஶ்சித்' என்பது யாரைக்குறிக்கிறது என்று நம்மால் அறியமுடியவில்லை. அப்படி நம்முடைய ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரை 'கஶ்சித்' ஆக்குவதற்கு நமக்கு ஸம்மதமில்லை. மேலும் ஆதிசேஷாவதாரம் என்று காட்டக்கூடிய ப்ரமாணம் மேற்குறித்த நூற்றந்தாதிகளைப்போல வேறுகதி சொல்லமுடியாததாயும் ப்ரமாணதமமாயுமிருந்ததேயானால் அப்பொழுது இந்த ஐந்து அம்சங்களுடன் ஆறாவதம்சமாக இருக்கட்டுமே என்று சொல்லலாம். துர்ப்பலமானப்ரமாணத்தைக் கொண்டு அப்படிச்செய்வது உசிதமாகாது. மேலும் குருபரம்பரை முதலிய க்ரந்தங்களில் இந்தப் பஞ்சாயுதாம்சம் என்பதைக்கொஞ்சமேனும் ப்ரஸ்தாவிக்காமல் விட்டுவிட்டு ஆதிசேஷாம்சம், என்பது ஒன்றையே ஸ்தாபித்திருப்பது அஸங்கதமே யாகும்.

மேலும் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் நடந்த சரித்ரம் கீழே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே! அதை விசாரிப்போம். இப்பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் திருவளர்த்தியைப் பார்க்குமிடத்தில் அவரைப்பற்றி மேற்குறித்த ஸந்தேஹம் உண்டாக இடமேயில்லை. ஏனெனில் சிவஸ்தலங்கள் 1008-ல் இது கணக்கிடப்பட்டுப் பாடல்பெற்றதாகக் காணப்படவில்லை. கலியுகத்துக்கு முன்னே அவதரித்தவர்களான முதலாழ்வார்கள் திருவேங்கடத்தை விஷ்ணுஸ்தலமாக அநேகம் பாட்டுக்களில் மங்களாசாஸனம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை விரித்துரைக்கில் இங்குக் காலதாமதமாகுமென்று நாம் அதை விட்டுவிட்டோம். குறிப்பாக "ஓணவிழவில் ஒலி அதிர பேணிவருவேங்கடவா மண்ணளந்தசீராள் திருவேங்கடம்" என்றிவைமுதலியவைகள் காணத்தக்கவைகள். தமிழர்களில்

புராதனமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் என்னும் க்ரந்தத்தில் திருவேங்கடம் விஷ்ணுஸ்தலமாகவே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாஷ்யகாரருக்கு முன்னிட்ட எல்லா ஆழ்வார்களும் விஷ்ணு ஸ்தலமாக மங்களாசாஸனம் செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரிய திருமலைநம்பி என்ற பாஷ்யகாரருடைய அம்மானும் ஆசார்யனுமாகிய மஹான் ஒருவர், அவ்விடத்தில் புஷ்பகைங்கர்யம் முதலிய சில கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார் என்று, அவர் ஸந்நிதியில் பிற்பட்டவர்கள் நாளதுவரையில் அந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்து அதற்கேற்பட்ட மரியாதைகளைப்பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம். இப்படி தொன்றுதொட்டு நாளதுவரையில் தொடர்ச்சியாக வருகிற விஷயத்தில் நடுவில் ஸந்தேஹமுண்டானதாகக் கல்பிப்பது ஸந்தேஹிக்கத்தக்கதே.

அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர், ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கோமுகை வழியாய் நுழைந்து விஷ்ணு சிஹ்னங்களைத் தரிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார் என்னில், வாஸ்தவத்தில் எதிரிகள் சொன்னது ஸரி, பாஷ்யகாரர் நிர்ப்பந்தம் செய்து விஷ்ணுவாக மாற்றினார் என்று ஏற்படுமாதலால் பாஷ்யகாரருக்கும், திருவேங்கடமுடையானுக்கும் அவரை விஷ்ணுவாக மங்களாசாஸனம் செய்த ஆழ்வார்களுக்கும், அவரை அப்படியே நம்பி ஸேவிக்கும் வைஷ்ணவர்களுக்கும் எப்படி கௌவம் ஏற்படும். அப்படியாயின் இந்தப் பாஷ்யகாரர் எல்லா ஸ்தலங்களையும் இப்படி விஷ்ணு ஸ்தலங்களாக மாற்றி இருக்கலாமே. ஒன்றோடு நின்றுவிட்டதற்குக் காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லையே.

மைஸூரில் நடந்த சரித்ரத்தையும் விசாரிப்போம். அநேகம் ஆயிரம் கணக்கான ராக்ஷஸர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒவ்வொன்றே நாசம் செய்தவைகளான ஐந்து ஆயுதங்களும் சேர்ந்த ஒரு அவதாரத்துக்கு ஆயிரம் வாதிகளுக்கு ஏககாலத்தில் பதில் சொல்லுவது அஸாத்யமான கார்யமாகுமோ? இதற்கு ஆதிசேஷராகவே வரவேண்டுமோ? ஸ்ரீசக்ரத்துக்கு ஸ்ரீஸஹஸ்ராரம் என்று திருநாமம் இல்லையோ? ஆயிரம் நுனிகளையுடையது; ஆதலால் ஒவ்வொரு நுனியும் ஒவ்வொரு முகமாயிருந்து பதில் சொல்லியிருக்கலாம். மூலபலயுத்தத்தில் ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகனால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அமானவாஸ்த்ரம் ஒவ்வொரு ராக்ஷஸனுக்கும் ஒவ்வொரு அஸ்த்ரமாய்த் தலையை அறுத்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஆயுதமும் ஆச்சர்யமான சக்தியை யுடையது என்று கத்யத்திலும் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அநேகம் தடவை அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஆதலால் இந்தச் சரித்ரங்களைக்கொண்டு ப்ரமாணங்களாகிற ஆசார்ய ஸூக்திகளுக்கு விரோதமாய் அர்த்தம் சொல்லுவது அநுசிதம் என்பதை இவ்விடத்தில் சிற்றறிவுக்கு எட்டினவரையில் விமர்சித்தேன். இதில் த்ருப்திகரமான ஸமாதானம் எவரேனும் க்ருபை பண்ணுவரேயானால் அதை மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதையுடன் அங்கீகரிக்க ஸித்தனாயிருக்கிறேன்.

சே. நரஸிம்மாசாரியர்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பாகவத தனிச்லோகி.

“ தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ” என்கிறபடியே தம்முடைய உபதேசங்களாலும் அநுஷ்டானங்களாலும் தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காகவே அவதாரம்செய்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், அர்ஜுனன் என்கிற வ்யாஜத்தை முன்னிட்டு வேதாந்த சாஸ்த்ர ஸாரங்களான கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகம் பக்தியோகம் ப்ரபத்தி ஆகிய இவைகளை ‘ அறிவினால் குறைவில்லா அகல் ஞாலத்தவரறிய நெறியெல்லாம் எடுத்துரைத்த நிறைஞானத்து ஒரு மூர்த்தி ’ என்று பரமாசார்யர்கள் கொண்டாடும்படி எல்லா ஜனங்களும் அறியும்படி ஸுலபமான நடையில் கீதோபநிஷத்தை வெளியிட்டாற்போல் ஜ்ஞான பக்தி வைராக்யங்கள் நிறைந்தவராய் தமக்குப் பரமஸுஹ்ருத்தான குசேலரென்கிற ஒரு மஹாத்மாவை வ்யாஜமாக வைத்துக்கொண்டு பரமதர்மமாகிய ஆசார்யோபஸத்தியின் பெருமையையும், மற்ற நான்குவிதங்களான ப்ருஹ்மசர்ய, கார்ஹஸ்த்ய, வானப்ரஸ்த்த, ஸந்யாஸங்களாகிய ஆச்ரம தர்மங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆசார்யோபஸதனம் தமக்கு மிகவும் ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கக்கூடியதென்று அடுத்த ச்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் இந்த ச்லோகத்தில் ஆசார்யர்கள் மூன்றுவகைப்பட்டவர்கள் என்பதையும் அவர்களுக்குள் ஜ்ஞானோபதேசம் செய்தவர் மிகவும் உத்க்ருஷ்டர் என்பதையும் பிரித்து அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ வை ஸத்கர்மணாம் ஸாக்ஷாத் த்விஜாதேரிஹ ஸம்பவ: ।
ஆத்யோऽங்க யத்ராச்ரமிணாம் யதாஹம் ஜ்ஞாநதோ குரு: ॥

பா - 10 - 80 - 29.

த்விஜாதே: ப்ராம்மணனுக்கு, இஹ-இந்த லோகத்தில், யத்ர - எவனிடத்தில், ஸாக்ஷாத் - நேராக, ஸம்பவ: - உத்பத்தியோ, ஸ வை ஆத்ய: - அவன் ஒரு குரு; அதாவது எவனொருவன் பிதாவென்று சொல்லப்படுகிறானோ அவன் முதலாவது குரு; அவன் பகவானைப்போலே பூஜிக்கத்தக்கவன். ‘பித்ருதேவோ பவ’ - இத்யாதி ப்ரமாணங்களை இங்கே அநுஸந்திப்பது. பிறகு, உபநயனம் செய்து காயத்ரீ உபதேசத்தைச்செய்யும்குருவை அருளிச்செய்கிறார்— ‘த்விஜாதே: ஸத்கர்மணாம் ப்ரபவ:’ என்று.

எல்லாக்கர்மாநுஷ்டாநங்களும் எந்த ஆச்ரமம் முதலாக உண்டாகிறதோ அதாவது “ [illegible] ” என்று தர்மசாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடி பேசத்தகுந்த வார்த்தை பேசத்தகாத வார்த்தை, நல்ல நடவடிக்கை, கெட்ட நடவடிக்கை, சாப்பிடத் தகுந்தது சாப்பிடத்தகாதது ஆகிய இவைகளில் வ்யத்யாஸம் ஒன்றுமில்லாமல்தன்னிஷ்டப்படி நடந்துகொண்டிருந்தவன் உபநயநம் செய்து காயத்ரீ உபதேசம் ஆனவுடன் ஸ்நாநம், ஸந்த்யை, ப்ருஹ்மயஜ்ஞம், ஸமிதாதாநம், பிக்ஷாசரணம், பகவதாராதநம், பித்ருதேவார்ச்சநங்கள், உபாகர்மம்முதலிய வ்ரதங்கள், ஸாங்கமாக வேதங்களை அத்யயநம் செய்தல் இப்படிப்பட்ட தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க யோக்யதை உடையவனாகிறான். மேலும் அங்கங்களோடு கூட வேதங்களை அத்யயனம் செய்ததினால் மேலெழுந்தவாரியாகச் சில அர்த்தங்கள் தோன்றுகிறபடியினாலே அதை நன்றாய் விசாரிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் கர்ம ப்ருஹ்மமீமாம்ஸைகளை விசாரித்து, அவைகளில் நிச்சயித்தபடி நிவ்ருத்தி தர்மங்களை அநுஷ்டித்து, பகவானுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தினால் மோக்ஷபர்யந்தமான உத்க்ருஷ்ட பலத்தை அடைகிறான். இப்படி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஸத்கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கக்காரணமாகிய ஸாங்கங்களான வேதங்களை அத்யயநம் செய்வதற்குக் காரணம் ப்ருஹ்மசர்யாச்ரமம். ‘ஏழாவது வருஷத்தில் ப்ராம்மணனுக்கு உபநயநம் செய்யவேண்டும். அவனுக்கு வேதங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று அர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் முதலியவை இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கவை. அப்படி உபநயநம் செய்து வேதாத்யயநம் செய்தவனும் குரு என்று சொல்லப்படுகிறான் என்பது (1) “ [illegible] ॥ ” என்கிற வசநத்தினால் ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் (2) ‘[illegible]’ என்றும், (3) ‘[illegible]’ என்றும் அருளிச்செய்தி

(1) [illegible] 2. 140.

எவர் (ப்ராமணர்) சிஷ்யனுக்கு உபநயனஞ்செய்வித்துக் கல்பஸூத்ரங்களுடனும் உபநிஷத்துக்களுடனும் வேதத்தை அத்யயனம் செய்விக்கிறாரோ, அவரை ஆசார்யனென்று முன்னோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(2) ஸ்ரீபாஷ்யம் 1-1-1.

(3) அத்யயனமாவது - வேதத்தையறிந்த ஆசார்யனால் உபநயநம்செய்யப்பட்ட சிஷ்யன் அக்ஷரஸமூகத்தை (வேதத்தை) க்கற்றுக்கொள்ளுதற்காக ஆசார்யன் சொன்னதை அநுசரித்துப் பிறகு திருப்பிச்சொல்லுவதுதான் -

ருக்கிறார். இந்தக்குருவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபகாரம் செய்தவரானதால் பகவானைப்போல் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

பிறகு ஜ்ஞாநோபதேசம் செய்த ஆசார்யனை நிரூபித்தருளுகிறார். [illegible] - எல்லா ஆச்ரமத்தாருக்கும், [illegible] - ஜ்ஞாநத்தை உபதேசம் செய்த ஆசார்யன், யதா - உண்மையாகவே, அஹம் - நானே. ஸ்ம்ருதிகளிலும் (4) “ [illegible] ” என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக்குருக்களிலும்ஆசார்யன் சிறந்தவன். ஏனெனில், தாயார் தகப்பனார்கள் புண்யபாபங்களைச்செய்தவற்கும், ஸுக துக்கங்களை அநுபவிப்பதற்கும், மோக்ஷஸாதநங்களைச் செய்வதற்கும் பொதுவான காரணமாகிய இந்த ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமான சரீரத்தைமாத்திரம் உண்டுபண்ணுகிறார்கள். ஜ்ஞாநோபதேசம் செய்யுமாசார்யன் வித்யா ஜன்மத்தைச் செய்கிறான். அது விசேஷ புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையே அடைவதற்குக் காரணமானபடியால் அது உயர்ந்த ஜன்மம். அப்படிப்பட்ட ஜன்மத்தைத் தரும் ஜ்ஞானத்தை உபதேசிக்கும் ஆசார்யன் மிகவும் சிறந்தவன். மேலும் அநேகம் ஆசார்யர்கள் ஜ்ஞாநோபதேசம் செய்தவர்களாயிருந்தால், அவர்களுக்குள் மோக்ஷத்துக்கு அடுத்த உபாயமாகிய வித்யையை உபதேசம் செய்தவன் முக்யமான ஆசார்யன் என்பது (5) ‘[illegible]’ என்கிற வசநத்தினால் சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஆசார்யனை ஆச்ரயிப்பதே மோக்ஷத்திற்குக்காரணம் என்பது.

(6) [illegible] ।
[illegible] ॥ ”

(4) [illegible] 2-50.
[illegible] 1-1-1, 17 & 18.

குருக்களுக்குள் ஆசார்யன் ச்ரேஷ்டன்.

ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தால்ஜ்ஞானம் உண்டாவதே இவனுக்கு ச்ரேஷ்டமானபிறப்பு. தாய்தந்தையர்கள் சரீரத்தைமாத்திரம் உண்டுபண்ணுகிறார்கள்.

(5) மோக்ஷத்திற்கு ஸாக்ஷாத்தாகக் காரணமான வித்யைகளை எவர் உபதேசிக்கிறாரோ அவர்தான் உத்தமமான குரு என்று மோக்ஷசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது.

(6) மிகவும் பாபம்செய்த க்ஷத்ரபந்துவும் புண்யம்செய்த புண்டரீகரும் ஆசார்யனையடைந்ததாலேயே மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் ஆசார்யனை அடையவேண்டியது.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று குருபரம்பராஸாரத்தில் ஆசார்யனால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆசார்யன் பகவானாகவே பாவிக்கப்படவேண்டும், என்பதும், ஆசார்யனைப் பகவானைப்போல் உபாஸநம் செய்யவேண்டும் என்பதும் ச்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமானவை. இவ்விடத்தில்,

“ பீதகவாடை பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து ”, (7) [illegible] என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களையும் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளையும் அநுஸந்திப்பது. இவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் திருவுள்ளத்தில்கொண்டு ஸ்ரீகீதா ந்யாஸவிம்சதியில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

“ [illegible] ”

என்று அருளிச்செய்தார்.

அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப் போக்கடிப்பதினாலும், பாபங்களைப் போக்கடிப்பதினாலும், தனக்கு ஸமமாக இருக்கும் தன்மையைக் கொடுக்கிறபடியாலும், மறுபடி ஜன்மம் வராதபடி நாசம்செய்கிற விஷ்ணு ஜன்மத்தைக் கொடுக்கிறபடியாலும், திவ்ய த்ருஷ்டியைக் கொடுக்கிறபடியாலும், தடையில்லாத தயையை உடையவனானபடியாலும், எப்பொழுதும் ஆநந்தமாய் அநுபவிக்கப்படக்கூடியவனானபடியாலும், எப்பொழுதும் நமக்கு ஸ்வாமியானபடியாலும், நாம் செய்கிறது அவன் செய்கிற ஜ்ஞானப்ரதானமாகிற உபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுபகாரமல்ல என்கிற புத்தியுடன் (அதாவது நாம் உஜ்ஜீவிப்பதற்காகச் செய்கிறோம் என்று நினைத்து) ஆசார்யன் பகவானைப்போல் ஸத்துக்களினால் உபாஸனம் செய்யப்பட வேண்டியவன் என்று அர்த்தம். இதின்கருத்தாவது—பகவான் நமக்குச்செய்கிற உபகாரங்களை ஆசார்யனேசெய்கிறபடியால் நாம் ஆசார்யனைப்பகவானைப்போல் உபாஸிக்க வேண்டியது என்

(7) ஸர்வேச்வரனான நாராயணன் எல்லோரும் கண்ணால்பார்க்கக்கூடிய மநுஷ்யசுத்தை (ஆசார்யரூபத்தை) எடுத்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரக்கடலில் முழுகிஇருக்கிற ஜனங்களைத் தயையினால் சாஸ்திரங்களாகிற கையினால் தூக்கிவிடுகிறான்.

பது. அதாவது (8) “ [illegible] ” என்று ஸ்ரீகீதாசார்யன் நானே அஜ்ஞானத்தைப்போக்கடிக்கிறேன் என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். அதை நமக்கு ஆசார்யன் செய்கிறான். ஸர்வ பாபேப்யோ [illegible] - (9) ‘[illegible]’ என்று அருளிச்செய்தான் ஸ்ரீகீதாசார்யன். அதை நமக்கு ஆசார்யன் செய்கிறான். [illegible] - (10) ‘[illegible]’ என்று ஸ்ரீகீதாசார்யனும் அருளிச்செய்தான். உபநிஷத்துக்களிலும் ‘மிகவும் ஸாம்யத்தை அடைகிறான்’ என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “ தன்மை பெறுத்தித்தன் தாளிணைக்கீழ்க் கொள்ளுமப்பன் ” இத்யாதியும் இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது. அந்தத் தன்னுடைய ஸாம்யத்தை ஆசார்யர்கள் நமக்குக்கொடுக்கிறார்கள். ‘[illegible] (11) [illegible]’ என்று கீதாசார்யன் தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு மறுஜன்மம் இல்லை என்று அருளிச்செய்திருக்கிறான். அப்படியே ‘சென்மம் செய்யாமையும் கொள்ளுமே’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களும் சொல்லுகின்றன. அப்படிப்பட்ட உபகாரத்தை நமக்கு ஆசார்யர்கள் செய்கிறார்கள்.

(12) [illegible]

[illegible]

(8) ஸ்ரீபகவத்கீதை 10-11

அந்தப்பக்தர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக நான் அவர்களுடையமனதில் இருந்துகொண்டு என்விஷயமான ஜ்ஞானத்தை புஷ்டிபண்ணி அந்த ஜ்ஞானமாகிற தீபத்தால் பூர்வீகங்களான வாஸனைகளால் உண்டாகும்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்தியாகிற தமஸ்ஸைப் போக்கடிக்கிறேன்.

(9) நான் மோக்ஷவிரோதியான ஸமஸ்தபாபங்களிலிருந்தும் உன்னை விடுவிக்கிறேன்.

(10) என்னுடன் ஸாம்யத்தை யடைந்தவர்கள்.

(11) ஸ்ரீபகவத்கீதா 8-16.

அர்ஜுநா, என்னை யடைந்தவர்களுக்கு மறுபடியும் இவ்வுலகில் பிறப்புகிடையாது.

(12) பசுவாயிருந்தாலும், மநுஷ்யனாயிருந்தாலும், பக்ஷியாயிருந்தாலும் இன்னும்எவர்களாயிருந்தாலும் விஷ்ணுபக்தர்களான ஆசார்யனையடைந்த மாத்திரத்தால் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யடைந்து விடுகிறார்கள்.

இத்யாதி ப்ரமாணங்களை இங்கே கண்டு கொள்வது. இவ்விடத்தில் வக்தவ்யாம்சங்களை நான் எழுதி இருக்கும் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய ரத்நாவளீஹ்ருதயத்தின் வ்யாக்யானத்தில் விஸ்தாரமாய்க்காண்க.

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍:—(13) '𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃' என்று அர்ஜ்ஜுநனுக்குப் பகவானால் திவ்யசக்ஷுஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸை (கண்ணை) ஸஞ்ஜயர் "𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍" என்று தம் ஆசார்யருடைய அநுக்ரஹத்தால் க்ருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜ்ஜுநனுக்கும் ஸம்வாத ரூபமாய் நடந்த ஸ்ரீகீதையை நான் கேட்டேன். அர்ஜுநனுக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட விச்வரூபத்தையும் பார்த்தேன் என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஆசார்யர்கள் திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸையும் கொடுக்கக்கூடியவர்கள். சிலருக்கும் கொடுத்துமிருக்கிறார்கள். பகவான் சாஸ்த்ரங்களில் மிகுந்த கருணை உடையவன் என்பது ப்ரஸித்தம். அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய க்ருபையும் ஆசார்ய க்ருபையில்லாத ஸமயத்தில் கார்யகரமாகாது. இதை புண்டரீகருடைய வ்ருத்தாந்தத்தில் கண்டுகொள்வது. ஆசார்யனுடைய க்ருபையோவெனில் வேறொன்றையும் எதிர் பார்க்கிறதில்லை

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌯𑌾:— பகவானுடைய அநுபவமே ஆநந்தத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது என்பது, இந்தப் பகவான் ஆநந்தரூபமாகையினால் அவனை அடைந்து இவனும் ஆநந்தத்தை உடையவனாகிறான் என்கிற உபநிஷத்துக்களிலும் 'கனிவார் வீட்டின்பம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஆநந்தம் ஆசார்யனுடைய அநுபவத்தால் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம்.

பகவத்குணாநுபவங்களைக் காட்டிலும் ஆசார்யனுடைய குணாநுபவம், அவனிடத்தில் பக்தி செய்தல் முதலியவைகள் குருபக்தி உடையவர்களுக்கு விசேஷமான ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியனவாயிருக்கும். பகவானுக்கும் தன்னிடத்தில் நேரில் பக்திபண்ணுகிறவனை விட ஆசார்யபக்தி பண்ணுகிறவனிடத்தில் விசேஷ ப்ரீதிஉண்டு என்பது, மேல் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் '𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾' என்னும் ச்லோகத்தாலேயே அருளிச் செய்யப்படப்போகிறது. '𑌮𑌮 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍'

(13) 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾 11-8.
அப்ராக்ருதமான கண்ணை உனக்குக்கொடுக்கிறேன்.

(இன்னும்வரும்.)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 ॥

॥ 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

[illegible] 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

ஸுதர்சந பாஞ்சஜந்ய தாரணவிதி என்னும்
முதல் அதிகாரம்.

[illegible]
[illegible] ।

[illegible] 2

[illegible] 3

[illegible]

[illegible]

சக்ரம் முதலிய (பகவானுடைய) அடையாளங்களைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாயும், அழகாகத் தரிக்கப்பட்ட திருமண் காப்புகளை உடையவர்களாயும், பகவானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் ஸமர்ப்பிவிக்கப்பட்ட ஆத்மாக்களை உடையவர்களாயும், அந்தப் பகவானால் அனுபவிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை அனுபவிப்பதிலேயே ப்ரீதி உடையவர்களாயும், ப்ரமாணத்தையே நம்பி இருப்பவர்களாயும், தேவஶ்ரேஷ்டர்களாலும் ஸேவிக்கத்தக்கவர்களாயும் இருக்கிற புருஷர்களைத் தலையால் வணங்குகிறோம். 1

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய திருவடிகளாகிற தாமரைப் புஷ்பங்களின் தூளிகளின் மஹிமையினால் போக்கடிக்கப்பட்ட ரஜோகுணத்தை உடையவராகிய வேங்கடேசர் என்கிற திருநாமத்தை உடையவர் (ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன்) அழியாததாகிய (பெரியோர்களின் அனுஷ்டானங்களைக் காப்பாற்றுகிறபடியினால்) ஸச்சரித்ரரக்ஷை என்கிற பெயரையுடைய இந்த க்ரந்தத்தைச் செய்கிறார். 2

பெரியோர்களினால் எப்பொழுதும் தரிக்கப்பட்டவைகளான எல்லா உலகங்களுக்கும் நாதனான பகவானுடைய உயர்ந்த ஆயுதங்கள் விஷயத்தில் விருத்தமான அபிப்ராயத்தை எவர்கள் கொண்டார்களோ, அந்த மூர்க்கர்களை வேதங்களாகிற சாணைக்கல்லில் தேய்ப்பதினால் மிகவும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவைகளாயும், யுக்திகளாக மாறியும் இருக்கிற அந்த ஆயுதங்களாலேயே ஶிக்ஷிக்கிறோம். 3

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்த உலகத்தில் வெகுகாலமாய் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற அனேகவிதங்களான பாபங்களின் கூட்டங்களினால் அழுக்கடைந்த மனதை உடையவர்களாயும், பகவானுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பராங்முகர்களாய் இருப்பதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கிற சிலர் சக்ரம் முதலியவைகளைத் தரிக்கும் விஷயத்தில் விருத்தமான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் நினைப்பதாவது:—

[பூர்வபக்ஷ ஸங்க்ரஹம்.]

விதிவாக்யத்தினால் அறியப்படக் கூடியதாயும் ஒரு ப்ரயோஜனத்திற்கு ஸாதனமாயும் இருப்பது தர்மம், அது ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினால் அறியத்தக்கதல்ல என்று ப்ரத்யக்ஷ ஸூத்திரத்தில் * நிஶ்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. த்ரவ்யம் முதலியவைகள் ஸ்வரூபத்தினால் (ப்ரத்யக்ஷத்தினால்) அறியக்கூடியவைகளாயிருந்தபோதிலும் அவைகளுடைய தர்மமாக இருக்கும் தன்மை ப்ரத்யக்ஷத்தினால் அறியக்கூடாததாகையினால் விதிவாக்யம் ஒன்றினாலேயே (தர்மம்) அறியக்கூடியது என்பது விருத்தமாகாது. அப்படியே '(ஹவிஸ்ஸு முதலிய) த்ரவ்யம், அப்பொழுது செய்யப்படுகிற கார்யம், அந்த த்ரவ்யங்களின் ரூபம் முதலிய குணங்கள் முதலியவைகளும் தர்மம் என்பது மேலே ஸ்தாபிக்கப்படப்போகிறது. அவைகள் இந்திரியங்களால் அறியக்கூடியவைகளாயிருந்தபோதிலும் ஸ்வரூபம் மாத்திரத்தினால் தர்மமாயிருக்கும் தன்மை அவைகளுக்கு இல்லை. அவைகளுடைய நன்மைக்கு ஸாதனமாக இருக்கும் தன்மை எப்பொழுதும் வேதத்தைக் கொண்டே அறியப்படுகிறது.

* ப்ரத்யக்ஷ ஸூத்திரமாவது பூர்வமீமாம்ஸையில் ப்ரத்யக்ஷம் தர்மத்தைப்பற்றி ப்ரமாணமாகாது என்று நிஶ்சயிக்கிற முதல் அத்யாயம் முதல் பாதத்தில் மூன்றாவது ஸூத்திரம்.

ஶ்ருதிபிஸ்ததநுரோதிபி: ஸ்ம்ருதீதிஹாஸாதிபிஸ்ததவிரோத்யாசாரைஶ்ச தர்மத்வமவஸேயம் | தத்ர ந தாவச்சக்ராதிதாரணாதிவிதாயிநீரநந்யபரா: ஶ்ருதீரதீமஹே | விஶேஷதஶ்ச பவதுக்தேஷு வாக்யேஷு ந விஶ்வஸிம: | ந ச கல்பஸூத்ரேஷ்வபி ஸாமாந்யதோ வா ப்ரதிநியதாதிகாரிவிஷயதயா வா தத்விதிரஸ்தி | ந ச ஸ்மரந்தி மந்வாதய:, ப்ரத்யுத நிஷேதயந்த்யேவ ஸ்வஶரீரே அந்யஶரீரே வா வ்ரணகரணாதிகம் | தத்கரணே ச ப்ராயஶ்சித்தாந்யாமநந்தி | யத்யபி 'அகிணிந:' இதி கிணித்வநிஷேதோ ஜ்யாகாதஸ்போடாக்ஷதாவஸித்தாதிஜந்யகிணவிஷயதயா பவஸ்வாம்யாதிபிர்வ்யாக்யாத:, ததாபி ஸாமாந்யேந வ்ரணகரணாங்கநாதிநிஷேதோ பாதகாபாவே ஸத்யஸங்குசிதோऽவதிஷ்டதே | ததஸ்து யத்யபி காநிசிதைதிஹாஸிகாநி பௌராணிகாநி தாந்த்ரிகாணி ச வசாம்ஸி

அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவம் இருக்கிறபடியினால் தான் அவைகள் தர்மங்கள் என்னப்படுகின்றன. ஆதலால் தர்மம் இந்திரியங்களினால் அறியக் கூடியதல்ல' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் வேதங்களாலும் அதை அநுஸரித்திருக்கிற ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸம் முதலியவைகளினாலும் அவைகளுக்கு விரோதமில்லாத ஆசாரங்களாலும் தர்மமாயிருக்கும் தன்மை அறியத்தக்கது. அவைகளுக்குள் சக்ரம் முதலியவைகளைத் தரிக்கும்படி விதிக்கிற வேறு ஒரு தாத்பர்யத்தையும் உடையதல்லாத ஶ்ருதிகளை நாம் அத்யயனம் செய்யவில்லை. உங்களால் உதாஹரிக்கப்பட்ட லிங்கங்களான ஶ்ருதி வாக்யங்களில் நாம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. கல்பஸூத்திரங்களிலும் பொதுவாகவாவது சில அதிகாரி விஶேஷங்களைப் பற்றியாவது அவைகளைத் தரிக்க வேண்டும் என்கிற விதி இல்லை. மனு முதலியவர்களும் தங்கள் ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லவில்லை. தவிர தன்னுடைய ஶரீரத்திலாவது அயலானுடைய ஶரீரத்திலாவது காயத்தை உண்டாக்குதல் முதலியதை நிஷேதிக்கிறார்கள் (தடுக்கிறார்கள்). அப்படிக்காயத்தைச் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தங்களும் அவர்களால் விதிக்கப்படுகின்றன. 'காயமில்லாதவர்களாய் இருக்கவேண்டும்' என்று காயம் செய்துகொள்ளுவதைத்தடுத்திருப்பது நாண்கயிறு உரைதல், அம்மை, சொக்கட்டான், கத்திமுதலியவைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட காயத்தைப்பற்றித் தடுப்பதாக பவஸ்வாமி முதலியவர்களால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் பொதுவாகக் காயம் செய்துகொள்ளுவதையும் அடையாளம் செய்துகொள்ளுவதையும் தடுத்திருப்பது விரோதமில்லாதபக்ஷத்தில் ஒருவிதச் சுருக்கமுமில்லாமல் (எல்லாக் காயங்களையும் சொல்லுகிறதாகவே) இருக்கிறது. ஆதலால் இதிஹாஸங்களிலும் புராணங்

த்ருஶ்யாநி, ததாபி தாநி பகவதஸாதாரணசிஹ்நதயா அதிவாதரூபாணீதி வா, ஸ்ம்ருத்யபேக்ஷயா துர்பலதயா ப்ராந்த்யாதிதோஷமூலகாநீதி வா, ப்ரக்ஷிப்தகாநீதி வா ந தத்தாரணப்ரமாணதயோபாதேயாநி | அத ஏவாசாரோऽபி தூரோத்ஸாரித:, ஶ்ருத்யாவிருத்தாநாமேவ தேஶஜாதிகுலதர்மாணாம் ப்ரமாணத்வாத் | ததுக்தம் — "தேஶஜாதிகுலதர்மாஶ்சாம்நாயைரவிருத்தா: ப்ரமாணம்" இதி | அத்ராம்நாயக்ரஹணம் ஸ்ம்ருத்யவிரோதஸ்யாப்யுபலக்ஷணார்தம் | யச்சாந்யராஹு: — 'லக்ஷ்மத்வாத் ஸ்வாத்மபர்த்து: ப்ரக்ருதிபரிணதிக்ரந்திதாஹாத்மகத்வாத் கர்மாங்கத்வாத்திதத்வாத் தநுதநுஶயயோ: ஸம்ஸ்க்ருதித்வாத் ப்ரியத்வாத் | ஹேதுத்வாத் ஸத்க்ருஹீதேதரபரிஹ்ருதேர்த்ருத்ரவணாத் கிங்கராணாம் தார்யம் சக்ராதிசிஹ்நம் க்ருதிபிரக்ருதிபி: ஶ்ரேயஸே போக்தயே ச ||' இதி—

களிலும் பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்ட சில வசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படி இருந்தபோதிலும் அவைகள் பகவானுக்கு அஸாதாரணங்களான சின்னங்களைச் சொல்லுகிறபடியினால் அதிவாதங்கள் என்றாவது, ஸ்ம்ருதிகளைக்காட்டிலும் துர்ப்பலங்களாகையாலே ப்ரமத்தினால் சொல்லப்பட்டவைகள் என்றாவது, நடுவில் சேர்க்கப்பட்டவைகள் என்றாவது ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறபடியினால் அவைகளைத் தரிப்பதற்கு ப்ரமாணங்களாக அங்கீகரிக்கத்தக்கவைகளல்ல. ஆகையினாலேயே ஆசாரமும் வெகு தூரத்திலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது, தேஶம், ஜாதி, குலம், இவைகளுடைய தர்மங்கள் வேதங்களுக்கு விருத்தங்கள் அல்லாதவைகளாகில் ப்ரமாணங்களாகுமாதலால். அதுவும் 'வேதங்களுக்கு விருத்தங்கள் அல்லாதவைகளான தேஶம், ஜாதி, குலம், இவைகளின் தர்மங்கள் ப்ரமாணம்' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வேதத்தைக் குறித்திருப்பது ஸ்ம்ருதிக்கு விரோதமில்லாமையையும் குறிப்பிடுவதற்காக. 'தன்னுடைய பர்த்தாவிற்குச் சின்னமாயிருப்பதினாலும், ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய ஶரீரத்தின் முடிப்பைக் கொளுத்துவதாய் இருப்பதினாலும், கர்மங்களுக்கு அங்கமாக இருப்பதினாலும், ஹிதமாக இருப்பதினாலும், ஶரீரத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஸம்ஸ்காரமாயிருப்பதினாலும், ப்ரியமாயிருப்பதினாலும், பெரியோர்கள் அங்கீகரிப்பதற்கும் மற்றவர்கள் விட்டுவிடுவதற்கும் காரணமாக இருப்பதினாலும், யமகிங்கரர்கள் பயந்து ஓடுவதற்குக் காரணமாயிருப்பதினாலும் சக்ரம் முதலியவைகளின் சின்னங்கள் உபாயம் அநுஷ்டித்தவர்களாலும் அநுஷ்டியாதவர்களாலும் மோக்ஷத்திற்காகவும் போகங்களை அநுபவிப்பதற்காகவும் தரிக்கத்தக்கது' என்று சொல்லுகிறார்களே—

तत्र तावद् भर्तृशब्देन किं पत्न्याः प्रतियोगिकं भर्तृत्वं विवक्षितम्? उत धारकत्वम्? अथ पोषकत्वम्? यद्वा स्वामित्वमिति? न प्रथमः, असिद्धेः । न द्वितीयतृतीयौ, अनैकान्त्यात् । अत एव न चतुर्थोऽपि, असिद्धेश्च । अनाधेयातिशयस्य शेषित्वमेव नास्ति, कुतः स्वामित्वम्? अतिशयाधायको हि शेषः, आधेयातिशयश्च शेषी । आह च भगवान् जैमिनिः — 'शेषः परार्थत्वात्' इति । तस्य शेषित्वाभावात् स्वामित्वाभावः, शेषित्वस्य चेतनाचेतनसाधारण्यात् । अतः शेषित्वाभाववतां स्वामित्वाभावः स्यादेवावसीयत इति । न चावश्यं स्वाम्यादिचिह्नं दासादिभिर्धार्यमिति प्रमाणमस्ति । उक्तं च वा वा

அதில் முதலில் பர்த்தா என்னும் பதத்தினால் பத்னீ என்பதற்கு எதிர் நடையான பர்த்தாவாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறதா? தாங்குகிறான் என்பது சொல்லப்படுகிறதா? ரக்ஷிப்பவன் என்பது சொல்லப்படுகிறதா? யஜமானன் என்பது சொல்லப்படுகிறதா? (என்று விசாரிப்போம்). முதலாவது பக்ஷம் உசிதமல்ல, அப்படி ப்ரமாணங்களில் ஸித்திக்காமையினால். இரண்டாவது மூன்றாவது பக்ஷங்களும் உசிதமல்ல, வ்யபிசார தோஷம் வருகிறபடியினால்.* ஆகையினாலேயே † நாலாவது பக்ஷமும் உசிதமல்ல. (அதாவது வ்யபிசாரதோஷம் வருகிறபடியினாலும்) ப்ரமாணங்களிலும் அப்படி ஸித்திக்காமையினாலும். (எப்படி என்னில்:—) ஒன்றினால் உண்டாக்கக்கூடிய மேன்மையை உடைத்தாகாத வஸ்துவிற்கு ஶேஷியாயிருக்கும் தன்மையே இல்லை. ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மை எப்படி ஸித்திக்கும்? மேன்மையை உண்டுபண்ணுகிறது ஶேஷம் என்னப்படுகிறது (மற்றொன்றால்) உண்டாக்கப்பட்ட மேன்மையை உடையது ஶேஷீ. பகவானாகிய ஜைமினியும் 'மற்றொன்றினுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருப்பதினால் ஶேஷம் என்னப்படுகிறது' என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆதலால் பகவானுக்கு ஶேஷியாயிருக்கும் தன்மை இல்லாமையினால் ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மையும் இல்லை, ஶேஷியாயிருக்கும் தன்மை சேதனங்கள் அசேதனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகையினால். ஆகையால் ஶேஷியாயிருக்கும் தன்மை இல்லாதவைகளுக்கு ஸ்வாமியாய் இருக்கும் தன்மை இல்லை என்பதுதானே ஸித்தித்துவிடும். மேலும் யஜமானன் முதலியவர்களின் சின்னம் தாஸன் முதலியவர்களால் அவஶ்யம் தரிக்கத்தக்கது என்பதில் ப்ரமாணம் இல்லை. அப்படியே

* தாங்குகிற வஸ்துக்களுடையவும் ரக்ஷிப்பவர்களுடையவும் சின்னங்களைத் தரிப்பது உலகத்தில் காணப்படாமையினால் என்றபடி.

† எல்லா யஜமானர்களுடைய சின்னங்களையும் எல்லா வேலைக்காரர்களும் தரிப்பதைக் காணாமையினால் என்றபடி.

[illegible]ैः — 'असिद्धमाद्यं प्रमाणे द्वे अनैकान्त्येन दूषिते । अनैकान्त्यादसिद्धेश्च न चतुर्थोऽभ्युपेयते ॥' इति ।

यच्च प्रकृतिपरिणामशिरोधारकत्वमिति, तत्रापि धारकत्वमात्रविवक्षायामतिप्रसङ्गः । द्रव्यविशेषेण स्थानविशेषे धारणविशिष्टाकारविवक्षायामप्यायुर्वेदवच्छ्रुतिस्मृत्यादिकमेव शरणम् । तच्च नास्तीत्युक्तम् ।

अत एव कर्माङ्गत्वाद्धितत्वादिति हेतुद्वयमपि प्रत्युक्तम् ।

हितत्वं च न दृष्टापेक्षया, दुःखत्वात् तदुपादानस्य । नाप्यदृष्टापेक्षया, अविहितत्वादेव ।

अनेनैव विकल्पेन तत्तच्छरीरात्मनोः संस्कृतित्वादपि निरस्तम् । संस्कारो नाम कार्यान्तरयोग्यता

ஆசார்யனால் 'முதலாவது காரணம் ப்ரமாணங்களில் ஏற்படாதது, மற்ற இரண்டு காரணங்களும் வ்யபிசாரம் என்னும் தோஷத்தோடு கூடியதுகள், நான்காவது காரணமும் வ்யபிசாரமென்னும் தோஷத்தினாலும் ப்ரமாணங்களில் ஸித்திக்காமையினாலும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை' என்று சொல்லப்பட்டது.

ப்ராக்ருதியின் பரிணாமமாகிய ஶரீரத்தின் முடிச்சைக் கொளுத்துவதாக இருப்பதினால் என்று மற்றொரு காரணம் சொல்லப்பட்டதே அதிலும் கொளுத்துவதாக இருக்கை மாத்திரம் சொல்லப்படுமேயானால் அதிப்ரஸங்கம் வரும் *. ஒருவித த்ரவ்யத்தினால் ஒரு ஸ்தானத்தில் கொளுத்துவதாகிய சிகித்ஸை யாயிருப்பதினால் என்று சொல்லுவதில் அந்த விஷயத்தில் ஆயுர்வேதத்தைப்போல ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளையே நம்பவேண்டும். அது இல்லையென்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது.

ஆகையினாலேயே கர்மங்களுக்கு அங்கமாக இருப்பதினாலும் ஹிதமாயிருப்பதினாலும் என்கிற இரண்டு காரணங்களும் பதில் சொல்லப்பட்டது.

ஹிதமாயிருப்பதும் த்ருஷ்டபலத்தைக் குறித்தல்ல, இவ்வுலகத்தில் அங்கனம் செய்துகொள்ளுவது கேவலம் துக்கமாகவே அறியப்பட்டிருப்பதினால். அத்ருஷ்டத்தைக் குறித்ததுமல்ல, ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்படாமையினால்.

இப்படிப் பிரித்துத் தூஷிப்பதினாலே ஶரீரத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஸம்ஸ்காரமாயிருப்பதினால் என்பதும் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஸம்ஸ்காரமா

* எத்தாலேயாவது, எதாவது ஒரு இடத்தில் சூடிக்கொள்ளலாமாகையினால் என்றபடி.

𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ।

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑍋𑌽𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 । '𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍀𑌲𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 '𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑌾𑌗𑌤 𑌏𑌵 । 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿

வது மற்றொரு கார்யத்தில் உபயோகப்படக்கூடிய யோக்யதையை உண்டாக்குவது. அது ப்ரமாணத்தினால் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததேயானால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அப்படிக்கில்லாவிடில் நிராகரிப்போம்.

ப்ரியமாயிருப்பதினால் என்கிற காரணம் அநேகமாக உலகத்தில் ஏற்படாதது. வ்யபிசாரம் என்னும் தோஷத்தையும் உடையது. 'ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம் தனக்கு ப்ரியமாயிருக்கை தன்னுடைய நல்லஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிய ஆசை இவைகளும் தர்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம் என்று ருஷிகளால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா வேதங்களும் அந்த வேதங்களை அறிந்தவர்களின் ஸ்ம்ருதியும் அனுஷ்டானமும் பெரியோர்களின் அனுஷ்டானமும் தன்னுடைய ஸந்தோஷமும் தர்மத்தை அறிவதற்குக்காரணம்' என்று ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லி இருப்பதினால் தனக்கு ப்ரியமாயிருப்பதும் தர்மமாக அங்கீகரிக்கத்தக்கது என்பதும் உசிதமல்ல, 'அந்த வசனங்கள் 'கர்ப்பம் உண்டானது முதல் எட்டாவது வயதிலாவது எட்டாவது வர்ஷத்திலாவது ப்ராம்மணனுக்கு உபநயனம் செய்யவேண்டும்' என்றிவை முதலிய வசனங்களால் விதிக்கப்பட்ட விகல்பமாக அனுஷ்டிக்கக்கூடிய தர்மங்களைப்பற்றியதென்று வ்யாக்யானம் செய்தவர்களினால் வ்யவஸ்தை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதினால். அப்படி அங்கீகரியாத பக்ஷத்தில் தன்னுடைய ஆசையினால் ஏற்பட்ட எல்லாமும் தர்மமாக வேண்டிவருமாதலால் நிஷேத ஶாஸ்திரம் ஒன்றும் உண்டாகவேண்டியதில்லை என்கிற கேள்வி வருமாதலால். தன் ஆசையினால் ஏற்படாத காரியத்தில் நிஷேத ஶாஸ்திரத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டியதே இல்லை. தன்னைத் தான் கொலை செய்துகொள்ளுவதில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபை, வெண்ணாற்றங்கரை.

நாகப்பட்டணம் ஸபையின் கார்யதர்சி ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமியின் முயற்சியால் வெண்ணாற்றங்கரையில் ஸ்ரீநரஸிம்ஹன் ஸந்நிதியில் ஒரு கூட்டம்கூடி ஸ்ரீமத்பர மஹம்ஸபர்வ்ராஜ கேத்யாதியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமியின் அனுக்ரஹத்தைமுன்னிட்டு 11-11-23. ல். ஒருஸபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அன்று நெடுந்தெருவு வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின் பெருமையைச்சொல்லி வேதாந்ததீபிகை என்னும் பத்ரிகையின் உபயோகத்தைப்பற்றிப்பேசி, ப்ரஹ்லாதாழ்வாரின்பக்தியில் ஈடுபட்டு நரஸிம்ஹவதாரம்செய்த பகவானுடைய துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனத்தைப்பற்றி மிகவும் உருக்கமாய்ப்பேசிமுடித்ததும், பகவத்ப்ரஸாதம் எல்லோருக்கும் கொடுத்தவுடன் ஸபை கலைந்தது.

வெண்ணாற்றங்கரை
தஞ்சாவூர்-11-11-23. } G-D. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்
கார்யதர்சி.

ஸ்ரீவசநபூஷணஸாரம்.

ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற்கு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்திருந்தும், ஸாமான்ய ஞானமுள்ளவர்களுக்கு அது ஸுலபமாய்வாசித்துத் தெரிந்துகொள்ள ஸாத்யமில்லாததனால், பெருமாள்கோவிலில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ-உ-வ-அண்ணங்கார்ஸ்வாமி, இந்த க்ரந்தத்தின் தாத்பர்யஸாரம் வெகு, எளியநடையில் எழுதியிருக்கிறார். இந்த க்ரந்தம் எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும்படி ஸ்ரீமான் M-V. குப்புஸாமி அய்யங்கார்ஸ்வாமி தன்னுடைய அச்சுக்கூடத்தில் மாதஸஞ்சிகையாக வெளியிடஆரம்பித்து, முதல்ஸஞ்சிகை வெளிவந்திருக்கிறது. இனிய தமிழில் ஸுலபமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஸஞ்சிகை 1க்கு 4 அணா வருஷ சந்தா ரூ 3-0-0 வேண்டுவோர் சேலத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அகஸ்தியன்.

இது தமிழில் எழுதப்பட்டுவரும் மாதாந்தத்தமிழ்பத்ரிகை, இதில் ஹிந்துமதத்தைப்பற்றியும், வைத்யமுறையைப்பற்றியும் இன்னும் விசேஷ ஸமாசாரங்களும் வெளிவருகின்றன. திருவாங்கூர்ஸமஸ்தானத்தில் கொட்டாரக்கரைஎன்னும் ஊரிலிருந்து ப்ரஹ்ம ஸ்ரீஸதாநந்தஸ்வாமியால் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. இவர் ப்ரும்மநிஷ்டைமடம் சித்ஸபை என்பதை ஏற்படுத்தி அதற்கு அக்ராஸனாதிபதியாயிருக்கிறார்.

இதன் வருஷ சந்தா ரூ. 3—0—0.

ஹெல்த்

இது டாக்டர் ராமராவ் என்பவரால் ஜனங்களுடைய உபயோகத்துக்கு இங்கிலீஷில் எழுதப்பட்டுவரும் மாதாந்தபத்ரிகை. இதில் சரீர ஆரோக்யத்தைப்பற்றி மிகவும் உபயோகமான வ்யாஸங்கள் வெளிவருகின்றன. இதைப் புருஷர்களும் ஸ்த்ரீகளும் வாசித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவச்யம்.

வருஷ சந்தா ரூ. 1—8—0—

186733
18673
18673
186733
ஆவணக்காப்பக
சென்னை-600 008.

சென்னைச் சட்ட ஸபை.

நாளது நவம்பர்மீ 27, 28 தேதிகளில் நடந்த ஷை புதுஸபையின் நடவடிக்கைகளில், முன்ஸபையின் நிர்வாஹகர்களான மந்திரிக்கக்ஷியார் தமது ஆதிக்யத்தைச்சென்ற மூன்று வர்ஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு திருப்திகரமாக நடத்தவில்லை யென்றும் அதனால் ஜநங்களுக்கும் புது ஸபையாருக்கும் மந்திரிகளிடத்தில் நம்பிக்கையற்றுப்போய் விட்டதென்றும் மிஸ்டர் ஸி. ஆர். ரெட்டி அவர்களால் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு அது தோற்றுப் போய்விட்ட விவரம் ஸமாசாரப் பத்ரிகைகளில் ஏற்கனவே வெளியாயிருக்கிறது. அதில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது ஒரு அம்சம். அது ஹிந்துமத ஸ்தாபந மசோதாவைப்பற்றியது. இம் மசோதாவை நிறைவேற்றியது ஷை மந்திரிக்கக்ஷியாரின் தவறான க்ார்யங்களில் ஒன்றெனக் கண்டிக்கப்பட்டது. மிஸ்டர் ஸல்டானா என்னும் ஒரு ரோமன்காதலிக் கிருஸ்தவ மெம்பர், துரைத்தனத்தார் இம் மசோதாவின் மூலமாய் மதஸ்தாபநங்களில் ப்ரவேசிக்கப் பார்ப்பது மிகவும் ஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதென்று வற்புறுத்தியது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். மஹம்மதியர்களும் தங்கள் முந்திய ப்ரதிநிதிகள் மந்திரிக் கக்ஷியார் பேச்சைக்கேட்டு அவர்கள் ப்ரீதிக்காக மசோதாவின் சமாசார மறியாமலே வோட்டுக்கொடுத்து விட்டதாய் அபிப்ராயப்படுவதை மிஸ்டர் அப்பஸ் அலி என்பவர் கூறிவிட்டார். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது இப்புது ஸபையில் இந்த பயங்கரமான மசோதாவைக் கண்டிக்க ஆதரவுகிடைக்கு மென்று நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. இதில் அநேக மெம்பர்கள் கையொப்பமிட்டு மஹாகனம் பொருந்திய சென்னை கவர்னருக்கும் ராஜப்ரதிநிதிக்கும் (Viceroy) அவர்கள் அம்மசோதாவை அங்கீகரிக்காமல் நிராகரித்து விடவேண்டு மென்று கோரி மஹாஜனங்களை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறார்களென்று தெரியவருகிறது. இதுவும் ச்ரிய:பதியின் அநுக்ரஹவிசேஷமென்று தேறுகிறோம். மஹாஜனங்களும் பலவிடங்களில் கூடி, தமது கண்டனங்களை ராஜாங்கத்தாருக்கு அறிவித்து வருவதைக் கடைசிவரையில் தளராமல் நடத்திவரவேண்டியது அவச்யம்.

Ready For Sale.

வேதாந்ததீபிகை ஆபிஸில் கிடைக்கக்கூடிய புஸ்தகங்கள்.

2. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—ஸ்ரீ. உப. இஞ்ஜிமேடு ரெங்கநாதாசாரியருடைய வ்யாக்யாநத்துடன்.	0 4 0
3. ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ விவரணம்.	0 4 0
4. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம். ஸ்ரீ. உப. பண்டிதபூஷணம் வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசாரியர் வ்யாக்யானத்துடன்.	6—8—0